

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до Податкового кодексу України
та інших законодавчих актів України щодо платіжних послуг

Верховна Рада України постановляє:

І. Внести до Податкового кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., №№ 13–17, ст. 112) такі зміни:

1. У пункті 14.1 статті 14:

1) підпункти 14.1.133, 14.1.247, 14.1.248 виключити;

2) у підпункті 14.1.266 слова "на рахунки платника податку, відкриті в установах банків та/або" замінити словами "на рахунки платника податку в банку/небанківському надавачу платіжних послуг, на електронний гаманець у емітента електронних грошей та/або на рахунки", а слова "з рахунків платника податку, відкритих в установах банків, та/або" – словами "з рахунків платника податку в банку/небанківському надавачу платіжних послуг, з електронних гаманців у емітента електронних грошей та/або з рахунків".

2. У пункті 19¹.1 статті 19¹:

1) у підпункті 19¹.1.4 слова "подальшого переказу" замінити словами "виконання платіжних операцій";

2) у підпункті 19¹.1.21 слова "рахунках у банку" замінити словами "рахунках/електронних гаманцях у банку, іншій фінансовій установі, небанківському надавачу платіжних послуг/емітенті електронних грошей".

3. У пункті 20.1 статті 20:

1) підпункти 20.1.5, 20.1.27, 20.1.28 викласти в такій редакції:

"20.1.5. отримувати безоплатно від платників податків, а також від Національного банку України, банків, інших фінансових установ, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей довідки у порядку та на підставах, визначених цим Кодексом, з урахуванням

законів, що визначають порядок розкриття зазначеними особами інформації, що містить банківську таємницю, таємницю надавача платіжних послуг, а на підставі рішення суду – інформацію про обсяг та обіг коштів/електронних грошей на рахунках у банку/небанківському надавачу платіжних послуг, електронних гаманцях, у тому числі про ненадходження в установлені строки валютної виручки від суб'єктів господарювання, інформацію про договори боржника про зберігання цінностей або надання боржнику в майновий найм (оренду) індивідуального банківського сейфа, що охороняється банком";

"20.1.27. застосовувати до банків, інших фінансових установ, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей, які не подали відповідним контролюючим органам в установлений законом строк повідомлення про відкриття або закриття рахунків/електронних гаманців платників податків або розпочали здійснення видаткових операцій за рахунком/електронним гаманцем платника податків до отримання повідомлення відповідного контролюючого органу про взяття рахунка/електронного гаманця на облік у такому органі, фінансові (штрафні) санкції (штрафи) в установленому цим Кодексом розмірі;

20.1.28. стягувати з банків, інших фінансових установ, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей, органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, пеню за несвоєчасне виконання ними рішень суду, рішень керівника органу стягнення (його заступника або уповноваженої особи) у випадках, передбачених цим Кодексом, та платіжних інструкцій платників податків про сплату податків, зборів, платежів";

2) у підпункті 20.1.31 слова "на рахунках такого платника податків у банках та інших фінансових установах" замінити словами "на рахунках/електронних гаманцях такого платника податків у банках, інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, емітентах електронних грошей";

3) у підпункті 20.1.32 слова "на рахунках платника податків шляхом накладення арешту на цінні папери та/або кошти та інші цінності такого платника податків, що знаходяться в банку" замінити словами "на рахунках/електронних гаманцях платника податків шляхом накладення арешту на цінні папери та/або кошти та інші цінності такого платника податків, що знаходяться в банку, іншій фінансовій установі, небанківському надавачу платіжних послуг, емітенті електронних грошей";

4) у підпункті 20.1.33 слова "в банку, платника" замінити словами "в банку, іншій фінансовій установі, небанківському надавачу платіжних послуг, емітенті електронних грошей, платника";

5) у підпункті 20.1.34 слова "банках, що" замінити словами "банках, інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, електронних гаманців в емітентах електронних грошей, що".

4. Пункт 35.2 статті 35 викласти в такій редакції:

"35.2. Сплата податків та зборів здійснюється в готівковій або безготівковій формі (у тому числі з використанням електронних грошей), крім випадків, передбачених цим Кодексом або законами з питань митної справи. Для цілей цього Кодексу обов'язок платника податку щодо сплати податків та зборів на єдиний рахунок, визначений статтею 35¹ цього Кодексу, вважається виконаним з моменту, коли ініціювання переказу є завершеним для такого платника податків згідно із Законом України "Про платіжні послуги".

5. У статті 35¹:

1) пункт 35¹.1 доповнити абзацом третім такого змісту:

"Не допускається прийняття на єдиний рахунок електронних грошей";

2) у пункті 35¹.5:

в абзаці другому слова "розрахункових документах" замінити словами "платіжних інструкціях";

в абзаці шостому слова "Розрахункові документи" замінити словами "Платіжні інструкції";

3) у пунктах 35¹.6 і 35¹.7 слова "розрахункові документи" у всіх відмінках і числах замінити словами "платіжні інструкції" у відповідному відмінку і числі.

6. У підпункті 39².6.3 пункту 39².6 статті 39² слова "банк або фінансова установа" замінити словами "банк, інша фінансова установа, небанківський надавач платіжних послуг, емітент електронних грошей".

7. У статті 43:

1) пункти 43.2 і 43.4 викласти в такій редакції:

"43.2. У разі наявності у платника податків податкового боргу, повернення помилково та/або надміру сплаченої суми грошового зобов'язання на рахунок такого платника податків у банку або небанківському надавачу платіжних послуг, або на єдиний рахунок, або шляхом повернення готівковими коштами за чеком, у разі відсутності у платника податків рахунку в банку, небанківському надавачу платіжних послуг, проводиться лише після повного погашення такого податкового боргу платником податків";

"43.4. Платник податків подає заяву про повернення помилково та/або надміру сплачених грошових зобов'язань та пені у довільній формі, в якій зазначає напрям перерахування коштів: на рахунок платника податків у банку, небанківському надавачу платіжних послуг; на єдиний рахунок (у разі його використання); на погашення грошового зобов'язання та/або податкового боргу з інших платежів, контроль за справлянням яких покладено на контролюючі органи, незалежно від виду бюджету; повернення у готівковій формі коштів у разі відсутності у платника податків рахунку в банку, небанківському надавачу платіжних послуг";

2) в абзаці першому пункту 43.4¹ слова "на поточний рахунок платника податків в установі банку" замінити словами "на рахунок платника податків у банку, небанківському надавачу платіжних послуг".

8. В абзаці першому пункту 49.20 статті 49 слово "(банківський)" виключити.

9. У статті 57:

1) в абзаці тринадцятому пункту 57.1 слово "(банківський)" виключити;

2) абзац перший пункту 57.5 викласти в такій редакції:

"57.5. Фізичні особи – платники податків повинні сплачувати податки і збори, що встановлені цим Кодексом, через банки (у тому числі із застосуванням єдиного рахунку в порядку, визначеному статтею 35¹ цього Кодексу) або небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей".

10. У статті 63:

1) в абзаці другому пункту 63.2 слова "юридичних осіб – нерезидентів, які відкривають рахунки у банках України" замінити словами і цифрами "нерезидентів, зазначених у пункті 64.5 статті 64 цього Кодексу";

2) пункт 63.6 викласти в такій редакції:

"63.6. Облік платників податків у контролюючих органах ведеться за податковими номерами. Податковим номером є:

1) ідентифікаційний код юридичної особи (резидента), відокремленого підрозділу юридичної особи (резидента і нерезидента) в Єдиному державному реєстрі підприємств і організацій України;

2) обліковий номер, який присвоюється контролюючими органами у разі взяття на облік:

компаніям, організаціям, утвореним відповідно до законодавства інших держав;

іноземним дипломатичним представництвам та консульським установам, представництвам міжнародних організацій в Україні;

уповноваженим особам за договорами про спільну діяльність, управителям майна за договорами управління майном, інвесторам (операторам) за угодами про розподіл продукції, виконавцям проектів (програм) міжнародної технічної допомоги та представництвам донорських установ в Україні, іншим особам та платникам у разі додаткового взяття їх на облік;

3) реєстраційний номер облікової картки платника податків – фізичної особи.

Порядок визначення податкового номера встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику.

Облік осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган, ведеться за прізвищем, ім'ям, по батькові, серією (за наявності) та номером діючого паспорта громадянина України у формі книжечки або номером діючого паспорта громадянина України у формі картки, що оформлений із застосуванням засобів Єдиного державного демографічного реєстру (далі – серія та номер паспорта). До паспортів громадянина України з числа зазначених осіб вноситься відмітка, що свідчить про наявність права здійснювати будь-які платежі за серією та номером паспорта. Така відмітка вноситься:

контролюючими органами – до паспортів громадян України у формі книжечки. Порядок внесення такої відмітки встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики;

органом, що здійснює оформлення паспорта громадянина України у формі картки, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Інформаційна взаємодія між Державним реєстром фізичних осіб – платників податків та Єдиним державним демографічним реєстром щодо обміну відомостями про податковий номер (реєстраційний номер облікової картки платника податків) або право здійснювати платежі за серією (за наявності) та номером паспорта здійснюється в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері міграції (імміграції та еміграції), у тому числі протидії нелегальній (незаконній) міграції, громадянства, реєстрації фізичних осіб, біженців та інших визначених законодавством категорій мігрантів";

3) у пункті 63.7:

в абзаці першому слово "серію" замінити словами "серію (за наявності)";

в абзаці другому слово "серію" замінити словами "серію (за наявності)", а слова "платіжних документах" – словами "платіжних інструкціях".

11. Абзаци перший і п'ятий пункту 64.5 статті 64 викласти в такій редакції:

"64.5. Нерезиденти (іноземні юридичні компанії, організації), які здійснюють в Україні діяльність через відокремлені підрозділи, у тому числі постійні представництва, або придбавають нерухоме майно або отримують майнові права на таке майно в Україні, або відкривають рахунки в банках

України (крім кореспондентських рахунків, що відкриваються банкам-нерезидентам), в інших фінансових установах, у небанківських надавачах платіжних послуг, або відкривають електронні гаманці в емітентах електронних грошей відповідно до статті 64 Закону України "Про платіжні послуги", або набувають право власності на інвестиційний актив, визначений абзацами третім – шостим підпункту "е" підпункту 141.4.1 пункту 141.4 статті 141 цього Кодексу, в іншого нерезидента, який не має постійного представництва в Україні, зобов'язані стати на облік у контролюючих органах";

"до відкриття рахунку/електронного гаманця в Україні – до контролюючого органу за місцезнаходженням установи (відділення) банку, іншої фінансової установи, небанківського надавача платіжних послуг/емітента електронних грошей, в яких відкривається рахунок/електронний гаманець".

12. У статті 66:

1) підпункт 66.1.2 пункту 66.1 викласти в такій редакції:

"66.1.2. інформація банків, інших фінансових установ, небанківських надавачів платіжних послуг про відкриття (закриття) рахунків платників податків та інформація емітентів електронних грошей про відкриття (закриття) електронних гаманців платників податків";

2) в абзаці першому пункту 66.3 слова "адміністративно-територіальна одиниця та", "(далі – адміністративний район)" виключити.

13. Абзац перший пункту 67.5 статті 67 викласти в такій редакції:

"67.5. Нерезиденти, визначені у пункті 64.5 статті 64 цього Кодексу, знімаються з обліку у контролюючих органах після відчуження нерухомого майна та/або закриття всіх рахунків/електронних гаманців у банках, інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, емітентах електронних грошей та/або закриття на території України відокремлених підрозділів, у тому числі постійних представництв, за умови відсутності на території України інших об'єктів оподаткування та об'єктів, пов'язаних з оподаткуванням".

14. У статті 69:

1) назву і пункт 69.1 викласти в такій редакції:

"Стаття 69. Вимоги до відкриття та закриття рахунків платників податків у банках, інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг та електронних гаманців в емітентах електронних грошей, особливості подання звітності за підзвітними рахунками/електронними гаманцями

69.1. Банки, інші фінансові установи, небанківські надавачі платіжних послуг, емітенти електронних грошей відкривають відповідні рахунки/електронні гаманці, передбачені законодавством України, платникам податків – юридичним особам (резидентам і нерезидентам) незалежно від організаційно-правової форми, відокремленим підрозділам та представництвам юридичних осіб, для яких законом установлені особливості їх державної реєстрації та які не включаються до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, фізичним особам, які провадять незалежну професійну діяльність, за наявності документів, виданих контролюючими органами, що підтверджують взяття їх на облік у таких органах, або виписки з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань (для осіб, взяття на облік яких у контролюючих органах здійснюється на підставі відомостей з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань, наданих державним реєстратором згідно із Законом України "Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань") чи інформації з цього реєстру, отриманої банком, іншою фінансовою установою, небанківським надавачем платіжних послуг, емітентом електронних грошей відповідно до закону, із зазначенням даних про взяття на облік у контролюючих органах як платника податків";

2) абзац перший пункту 69.2 викласти в такій редакції:

"69.2. Банки, інші фінансові установи, небанківські надавачі платіжних послуг, емітенти електронних грошей зобов'язані надіслати повідомлення про відкриття або закриття рахунку/електронного гаманця платника податків – юридичної особи (резидента і нерезидента), у тому числі відкритого через його відокремлені підрозділи, чи самозайнятої фізичної особи до контролюючого органу, в якому обліковується платник податків, у день відкриття/закриття рахунку/електронного гаманця";

3) пункти 69.3–69.5 і 69.7 викласти в такій редакції:

"69.3. Контролюючий орган не пізніше наступного робочого дня з дня отримання повідомлення від банку, іншої фінансової установи, небанківського надавача платіжних послуг, емітента електронних грошей про відкриття рахунку/електронного гаманця зобов'язаний направити повідомлення про взяття рахунку/електронного гаманця на облік або про відмову у взятті контролюючим органом рахунку/електронного гаманця на облік із зазначенням підстав у порядку, визначеному цим Кодексом.

Якщо контролюючий орган протягом строку, встановленого абзацом першим цього пункту, не направив повідомлення про відмову у взятті рахунку/електронного гаманця на облік, такий рахунок/електронний гаманець вважається взятим на облік у контролюючому органі за мовчазною згодою – у час та дату отримання відповідною установою повідомлення (квитанції) контролюючого органу про підтвердження факту прийняття повідомлення до

оброблення згідно з порядком подання повідомлень, встановленим відповідно до пункту 69.5 цієї статті.

69.4. Датою початку видаткових операцій за рахунком/електронним гаманцем платника податків, визначеного пунктом 69.1 цієї статті (крім банку), у банках, інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, емітентах електронних грошей є дата отримання банком або іншою фінансовою установою, небанківським надавачем платіжних послуг, емітентом електронних грошей повідомлення контролюючого органу про взяття рахунку/електронного гаманця на облік у контролюючих органах або дата, визначена як дата взяття на облік у контролюючому органі за мовчазною згодою згідно з абзацом другим пункту 69.3 цієї статті.

69.5. Порядок подання та форма і зміст повідомлень про відкриття/закриття рахунків/електронних гаманців платників податків у банках, інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, емітентах електронних грошей, перелік підстав для відмови контролюючих органів у взятті рахунків/електронних гаманців на облік визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, за погодженням з відповідними державними органами, які регулюють діяльність фінансових установ";

"69.7. Фізичні особи – підприємці та особи, які провадять незалежну професійну діяльність, зобов'язані повідомляти про свій статус банки, інші фінансові установи, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей, в яких такі особи відкривають рахунки/електронні гаманці".

15. У статті 70:

1) пункт 70.5 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

"Облікова картка фізичної особи – платника податків може бути подана в електронній формі засобами електронних комунікацій з дотриманням вимог законодавства у сфері електронних довірчих послуг, електронного документообігу, надання публічних (електронних публічних) послуг".

У зв'язку з цим абзаци другий – шостий вважати відповідно абзацами третім – сьомим;

2) у пункті 70.12:

абзац перший викласти в такій редакції:

"70.12. Реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія (за наявності) та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті)

використовуються органами державної влади та органами місцевого самоврядування, юридичними особами незалежно від організаційно-правових форм, включаючи Національний банк України, банки, інші фінансові установи, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей, біржі, особами, які провадять незалежну професійну діяльність, фізичними особами – підприємцями, а також фізичними особами в усіх документах, які містять інформацію про об'єкти оподаткування фізичних осіб або про сплату податків, зокрема у разі";

підпункт 70.12.3 викласти в такій редакції:

"70.12.3. відкриття рахунків у банках, інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, електронних гаманців в емітентах електронних грошей, а також у платіжних інструкціях під час здійснення фізичними особами безготівкових розрахунків".

16. Підпункт 72.1.3 пункту 72.1 статті 72 викласти в такій редакції:

"72.1.3. від банків, інших фінансових установ, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей – інформація про наявність та рух коштів на рахунках/електронних гаманцях платника податків, звіти про підзвітні рахунки, подані від фінансових агентів".

17. У статті 73:

1) у пункті 73.3:

абзаци двадцять другий і двадцять третій викласти в такій редакції:

"Інформація на запит контролюючого органу надається Національним банком України, банками, іншими фінансовими установами, небанківськими надавачами платіжних послуг, емітентами електронних грошей безоплатно у порядку та обсягах, встановлених законами України "Про банки і банківську діяльність" та "Про платіжні послуги".

Порядок отримання інформації контролюючими органами за їх письмовим запитом визначається Кабінетом Міністрів України";

в абзаці двадцять четвертому слово "банками" замінити словами "банками, небанківськими надавачами платіжних послуг та емітентами електронних грошей";

2) абзац перший пункту 73.4 викласти в такій редакції:

"73.4. Інформація про наявність та рух коштів/електронних грошей на рахунках/електронних гаманцях платника податків надається в обсягах більших, ніж передбачені пунктом 73.3 цієї статті, банками, іншими фінансовими установами, небанківськими надавачами платіжних послуг, емітентами електронних грошей контролюючим органам за рішенням суду. Для отримання такої інформації контролюючий орган звертається до суду".

18. В абзаці восьмому пункту 82.2 статті 82 слова "інших фінансових установах" замінити словами "інших фінансових установах, небанківських

надавачах платіжних послуг/електронних гаманцях в емітентах електронних грошей".

19. Абзац другий пункту 87.1 статті 87 викласти в такій редакції:

"Джерелом самостійної сплати грошових зобов'язань з податку на додану вартість є суми коштів, джерела яких зазначені в абзаці першому цього пункту та обліковуються в системі електронного адміністрування податку на додану вартість. У разі сплати податкових зобов'язань, що виникли до 1 липня 2015 року, та/або погашення податкового боргу за податковими зобов'язаннями, що виникли до 1 липня 2015 року, перерахування коштів до бюджету здійснюється безпосередньо з рахунків платника податків, відкритих у банках, небанківських надавачах платіжних послуг".

20. У пункті 89.4 статті 89:

1) в абзаці другому слова "на рахунках" замінити словами "на рахунках/електронних гаманцях";

2) абзац третій викласти в такій редакції:

"Зупинення видаткових операцій на рахунках/електронних гаманцях платника податків та заборона відчуження таким платником податків майна діють до дня складення акта опису майна платника податків у податкову заставу податковим керуючим або акта про відсутність майна, що може бути описано у податкову заставу, або погашення податкового боргу в повному обсязі. Податковий керуючий не пізніше робочого дня, що настає за днем складення цих актів, зобов'язаний надіслати банкам, іншим фінансовим установам, небанківським надавачам платіжних послуг, емітентам електронних грошей, а також платнику податків рішення про складення актів, яке є підставою для поновлення видаткових операцій та скасування заборони на відчуження майна".

21. У статті 94:

1) абзаци другий і третій підпункту 94.6.2 пункту 94.6 викласти в такій редакції:

"Арешт коштів на рахунку/електронному гаманці платника податків здійснюється виключно на підставі рішення суду шляхом звернення контролюючого органу до суду.

Звільнення коштів з-під арешту банк, інша фінансова установа, небанківський надавач платіжних послуг, емітент електронних грошей здійснює за рішенням суду";

2) пункт 94.12 викласти в такій редакції:

"94.12. При прийнятті рішення про арешт майна банку, небанківського надавача платіжних послуг, емітента електронних грошей арешт не може бути накладено на кошти, що знаходяться на кореспондентському рахунку банку,

розрахунковому рахунку небанківського надавача платіжних послуг, емітента електронних грошей".

22. У статті 95:

1) абзац перший пункту 95.3 викласти в такій редакції:

"95.3. Стягнення коштів з рахунків/електронних гаманців платника податків у банках, небанківських надавачах платіжних послуг/емітентах електронних грошей, обслуговуючих такого платника податків, та з рахунків платників податків у системі електронного адміністрування податку на додану вартість, відкритих у центральному органі виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, здійснюється за рішенням суду, яке направляється до виконання контролюючим органам, у розмірі суми податкового боргу або його частини";

2) у пункті 95.5:

в абзаці другому слова "рахунків такого платника у банках" замінити словами "рахунків/електронних гаманців такого платника у банках, небанківських надавачах платіжних послуг/емітентах електронних грошей";

в абзаці четвертому слова "рахунків такого платника податків у банках" замінити словами "рахунків/електронних гаманців такого платника податків у банках, небанківських надавачах платіжних послуг/емітентах електронних грошей".

23. У пункті 101.4 статті 101 слова "розрахункові документи" замінити словами "платіжні інструкції".

24. Підпункт 112.8.5 пункту 112.8 статті 112 викласти в такій редакції:

"112.8.5. вчинення діяння (дії або бездіяльності) з вини банку, органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, небанківського надавача платіжних послуг, еквайра, емітента електронних грошей (щодо податкових правопорушень, передбачених статтями 124 і 125¹ цього Кодексу)".

25. У статті 118:

1) назву і абзац перший пункту 118.1 викласти в такій редакції:

"Стаття 118. Порушення строку та порядку подання інформації про відкриття або закриття рахунків/електронних гаманців, звіту про підзвітні рахунки

118.1. Неподання банками, іншими фінансовими установами, небанківськими надавачами платіжних послуг, емітентами електронних грошей відповідним контролюючим органам в установленій статтею 69 цього Кодексу строк повідомлення про відкриття або закриття рахунків/електронних гаманців платників податків";

2) пункт 118.2 викласти в такій редакції:

"118.2. Здійснення видаткових операцій за рахунком/електронним гаманцем платника податків до отримання повідомлення відповідного контролюючого органу про взяття рахунку на облік у контролюючих органах –

тягне за собою накладення штрафу на банк, іншу фінансову установу, небанківського надавача платіжних послуг, емітента електронних грошей в розмірі 10 відсотків суми всіх операцій за весь період до отримання такого повідомлення, здійснених з використанням таких рахунків (крім операцій з перерахування коштів до бюджетів або державних цільових фондів), але не менш як 1700 гривень";

3) абзац перший пункту 118.3 викласти в такій редакції:

"118.3. Неповідомлення фізичними особами – підприємцями та особами, що проводять незалежну професійну діяльність, про свій статус банку, іншої фінансової установи, небанківському надавачу платіжних послуг/емітенту електронних грошей при відкритті рахунку/електронного гаманця".

26. В абзаці сьомому статті 123¹ слова "застрахованою особою" замінити словами "страховиком (страхувальником), за умови отримання відповідної згоди від застрахованої особи у порядку, визначеному законодавством та/або договором страхування".

27. У статті 124:

1) в абзаці четвертому пункту 124.1 слово "(банківський)" виключити;

2) пункт 124.4 викласти в такій редакції:

"124.4. За порушення строку зарахування податків до бюджетів або державних цільових фондів, установлених Законом України "Про платіжні послуги", з вини банку, органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, небанківського надавача платіжних послуг, еквайра, емітента електронних грошей такий банк/орган, небанківський надавач платіжних послуг, емітент електронних грошей сплачує штрафи в розмірах, установлених пунктом 124.1 цієї статті".

28. У назві та абзаці першому пункту 126.1 статті 126 слова "чи іншими фінансовими установами" замінити словами "іншими фінансовими установами, небанківськими надавачами платіжних послуг, емітентами електронних грошей".

29. У статті 129:

1) пункт 129.6 викласти в такій редакції:

"129.6. За порушення строку зарахування податків до бюджетів або державних цільових фондів, установлених Законом України "Про платіжні послуги", з вини банку, органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, небанківського надавача платіжних послуг, еквайра,

емітента електронних грошей такий банк/орган, небанківський надавач платіжних послуг, емітент електронних грошей сплачує пеню за кожний день прострочення, включаючи день сплати, та штрафи у розмірах, встановлених цим Кодексом";

2) в абзаці першому пункту 129.7 слова "платіжні доручення" замінити словами "платіжні інструкції";

3) пункт 129.8 викласти в такій редакції:

"129.8. При стягненні коштів і майна платників податків – клієнтів банків, користувачів небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей, страхувальників страхових організацій або членів інших небанківських фінансових установ, утворених відповідно до закону, контролюючі органи або державні виконавці не мають права звертати стягнення на залишки коштів на кореспондентських рахунках банків, розрахункових рахунках небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей, а також на страхові та прирівняні до них резерви банків, страхових організацій або фінансових установ, що сформовані відповідно до законодавства України";

4) підпункт 129.9.4 пункту 129.9 викласти в такій редакції:

"129.9.4. вчинення діяння (дії чи бездіяльності) з вини банку, органу, що здійснює казначейське обслуговування бюджетних коштів, небанківського надавача платіжних послуг, еквайра, емітента електронних грошей".

30. В абзаці другому пункту 131.2 статті 131 слова "платіжному документі" замінити словами "платіжній інструкції".

31. Підпункт 137.10.4.1 підпункту 137.10.4 пункту 137.10 статті 137 викласти в такій редакції:

"137.10.4.1. сплачено кошти готівкою або з рахунків в українських банках, небанківських надавачах платіжних послуг/електронних гаманців, відкритих в емітентах електронних грошей (у тому числі у зв'язку з наданням фінансової допомоги, яка не підлягає поверненню, переказом коштів на рахунки платника податку за кордоном) та/або надано (передано ризики, пов'язані з правом власності, або результати виконання робіт, надання послуг) майно (у тому числі товари), роботи, послуги".

32. У статті 141:

1) у пункті 141.1:

абзац другий підпункту 141.1.3 викласти в такій редакції:

"на позитивну різницю між приростом (убутком) сформованих у відповідному звітному періоді відповідно до міжнародних стандартів фінансової звітності страховими резервами, крім тих, що не впливають на формування фінансового результату до оподаткування страховика (за вирахуванням прав вимоги до перестраховиків у страхових резервах), та

приростом (убутком) відповідних резервів, розрахованих за методикою, визначеною Національним банком України (за вирахуванням прав вимоги до перестраховиків у страхових резервах)";

абзац другий підпункту 141.1.4 викласти в такій редакції:

"на від'ємну різницю між приростом (убутком) сформованих у відповідному звітному періоді відповідно до міжнародних стандартів фінансової звітності страховими резервами, крім тих, що не впливають на формування фінансового результату до оподаткування страховика (за вирахуванням прав вимоги до перестраховиків у страхових резервах), та приростом (убутком) відповідних резервів, розрахованих за методикою, визначеною Національним банком України (за вирахуванням прав вимоги до перестраховиків у страхових резервах)";

2) абзац четвертий підпункту 141.4.5 пункту 141.4 викласти в такій редакції:

"під час укладання договорів страхування або перестрахування безпосередньо із страховиками та перестраховиками – нерезидентами, які відповідають вимогам щодо перестрахування у страховиків (перестраховиків) – нерезидентів, установленим Національним банком України (у тому числі через або за посередництвом страхових та/або перестрахових брокерів), а також під час укладання договорів перестрахування з розміщення ризиків в іноземних ядерних пулах за дорученням членів ядерного страхового пулу – за ставкою 0 відсотків".

33. В абзаці другому підпункту 165.1.28 пункту 165.1 статті 165 слова "національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері ринків фінансових послуг" замінити словами "Національним банком України та Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку згідно з розподілом повноважень, визначених законодавством про регулювання ринків фінансових послуг".

34. У пункті 168.1 статті 168:

1) підпункт 168.1.2 викласти в такій редакції:

"168.1.2. Податок сплачується (перераховується) до відповідного бюджету під час виплати оподаткованого доходу єдиним платіжним документом. Банки, небанківські надавачі платіжних послуг приймають платіжні документи на виплату доходу лише за умови одночасного подання платіжної інструкції на перерахування цього податку до відповідного бюджету або платіжної інструкції на зарахування коштів у сумі цього податку на єдиний рахунок, визначений статтею 35¹ цього Кодексу";

2) у підпункті 168.1.4 слово "банківських" замінити словом "операційних".

35. Пункт 170.9 статті 170 викласти в такій редакції:

"170.9. Оподаткування суми надміру витрачених коштів/електронних грошей, отриманих платником податку на відрядження або під звіт, не повернутої у встановлений строк.

170.9.1. Податковим агентом платника податку під час оподаткування суми, виданої платнику податку під звіт та не повернутої ним протягом встановленого підпунктом 170.9.3 цього пункту строку, є особа, що видала таку суму, а саме:

а) на відрядження – у сумі, що перевищує суму витрат платника податку на таке відрядження, розрахованій згідно з цим підпунктом.

Не є доходом платника податку – фізичної особи, яка перебуває у трудових відносинах із своїм роботодавцем або є членом керівних органів підприємств, установ, організацій, сума відшкодованих йому у встановленому законодавством порядку витрат на відрядження в межах фактичних витрат, а саме: на проїзд (у тому числі перевезення багажу, бронювання транспортних квитків) як до місця відрядження і назад, так і за місцем відрядження (у тому числі на орендованому транспорті), оплату вартості проживання у готелях (мотелях), а також включених до таких рахунків витрат на харчування чи побутові послуги (прання, чищення, лагодження та прасування одягу, взуття чи білизни), на найм інших жилих приміщень, оплату телефонних розмов, оформлення закордонних паспортів, дозволів на в'їзд (віз), обов'язкове страхування, інші документально оформлені витрати, пов'язані з правилами в'їзду та перебування у місці відрядження, в тому числі будь-які збори і податки, що підлягають сплаті у зв'язку із здійсненням таких витрат.

Фактична кількість днів перебування у відрядженні визначається згідно з наказом про відрядження за наявності одного чи декількох документальних доказів перебування особи у відрядженні (відміток прикордонних служб про перетин кордону, проїзних документів, рахунків на проживання та/або будь-яких інших документів, що підтверджують фактичне перебування особи у відрядженні).

Зазначені в абзаці другому цього підпункту витрати не є об'єктом оподаткування цим податком лише за наявності підтвердних документів, що засвідчують вартість таких витрат.

До підтвердних документів належать:

транспортні квитки або транспортні рахунки та багажні квитанції (у тому числі електронні квитки);

документи, отримані від осіб, які надають послуги з розміщення та проживання фізичної особи, страхові поліси;

документи (виписки та/або відомості з рахунку), що містять визначену законом інформацію про виконані платіжні операції за рахунком, до якого емітовані платіжні інструменти;

документи, що підтверджують виконання операції з використанням платіжних інструментів;

інші документи, що засвідчують вартість витрат.

Включаються до оподаткованого доходу вартість алкогольних напоїв і тютюнових виробів, суми "чайових", за винятком випадків, коли суми таких "чайових" включаються до рахунку згідно із законами країни перебування, а також плата за видовищні заходи.

До оподаткованого доходу не включаються також витрати на відрядження, не підтверджені документально, на харчування та фінансування інших власних потреб фізичної особи (добові витрати), понесені у зв'язку з таким відрядженням у межах території України, але не більш як 0,1 розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, в розрахунку за кожен календарний день такого відрядження, а для відряджень за кордон – не вище 80 євро за кожен календарний день такого відрядження за офіційним обмінним курсом гривні до євро, установленим Національним банком України, в розрахунку за кожен такий день.

Кабінетом Міністрів України окремо визначаються граничні норми добових для відрядження членів екіпажів суден/інших транспортних засобів або суми, що спрямовуються на харчування таких членів екіпажів замість добових, якщо такі судна (інші транспортні засоби):

провадять комерційну, промислову, науково-пошукову чи риболовецьку діяльність за межами територіальних вод України;

виконують міжнародні рейси для провадження навігаційної діяльності чи перевезення пасажирів або вантажів за плату за межами повітряного або митного кордону України;

використовуються для проведення аварійно-рятувальних та пошуково-рятувальних робіт за межами митного кордону або територіальних вод України.

Суми та склад витрат на відрядження державних службовців, а також інших осіб, що направляються у відрядження підприємствами, установами та організаціями, які повністю або частково утримуються (фінансуються) за рахунок бюджетних коштів, визначаються Кабінетом Міністрів України. Сума добових для таких категорій фізичних осіб не може перевищувати суму, встановлену цим підпунктом.

Сума добових визначається в разі відрядження:

у межах України та країн, в'їзд громадян України на територію яких не потребує наявності візи (дозволу на в'їзд), – згідно з наказом про відрядження та відповідними первинними документами;

до країн, в'їзд громадян України на територію яких здійснюється за наявності візи (дозволу на в'їзд), – згідно з наказом про відрядження за наявності документальних доказів перебування особи у відрядженні (відміток прикордонних служб про перетин кордону, проїзних документів, рахунків на проживання та/або будь-яких інших документів, що підтверджують фактичне перебування особи у відрядженні).

За відсутності зазначених відповідних підтвердних документів сума добових включається до оподатковуваного доходу платника податку.

Будь-які витрати на відрядження не включаються до оподатковуваного доходу платника податку за наявності документів, що підтверджують зв'язок такого відрядження з господарською діяльністю роботодавця/сторони, що відряджає, зокрема (але не виключно) таких: запрошень сторони, що приймає, діяльність якої збігається з діяльністю роботодавця/сторони, що відряджає; укладеного договору чи контракту; інших документів, які встановлюють або засвідчують бажання встановити цивільно-правові відносини; документів, що засвідчують участь відрядженої особи в переговорах, конференціях або симпозіумах, інших заходах, які проводяться за тематикою, що збігається з господарською діяльністю роботодавця/сторони, що відряджає.

Якщо згідно із законами країни відрядження або країн, територією яких здійснюється транзитний рух до країни відрядження, обов'язково необхідно здійснити страхування життя або здоров'я відрядженої особи чи її цивільної відповідальності (у разі використання транспортних засобів), витрати на таке страхування не включаються до оподатковуваного доходу платника податку.

За запитом представника контролюючого органу роботодавець/сторона, що відряджає, забезпечує за власний рахунок переклад підтвердних документів, виданих іноземною мовою;

б) під звіт для виконання окремих цивільно-правових дій від імені та за рахунок особи, що їх видала, – у сумі, що перевищує суму фактичних витрат платника податку на виконання таких дій.

Для цілей цього пункту до суми перевищення не включаються та не оподатковуються документально підтверджені витрати, здійснені за рахунок готівкових чи безготівкових коштів/електронних грошей, наданих платнику податку під звіт роботодавцем на організацію та проведення прийомів, презентацій, свят, розваг та відпочинку, придбання та розповсюдження подарунків, у встановлених межах, що здійснені таким платником та/або іншими особами з рекламними цілями.

Сума податку, нарахована на суму такого перевищення, утримується особою, що видала такі кошти/електронні гроші, за рахунок будь-якого оподатковуваного доходу (після його оподаткування) платника податку за відповідний місяць, а у разі недостатності суми доходу – за рахунок

оподатковуваних доходів наступних звітних місяців до повної сплати суми такого податку.

У разі коли платник податку припиняє трудові або цивільно-правові відносини з особою, що видала такі кошти/електронні гроші, сума податку утримується за рахунок останньої виплати оподатковуваного доходу під час проведення остаточного розрахунку. У разі недостатності суми такого доходу непогашена частина податку включається до податкового зобов'язання платника податку за наслідками звітного (податкового) року.

Якщо повне утримання такої суми податку є неможливим внаслідок смерті платника податку чи визнання його судом безвісно відсутнім або оголошення його судом померлим, така сума утримується під час нарахування доходу за останній для такого платника податку податковий період, а в непогашеній частині визнається безнадійною до сплати.

170.9.2. У разі якщо під час відрядження чи виконання окремих цивільно-правових дій платник податку для проведення розрахунків застосував платіжний інструмент, включаючи корпоративний (бізнесовий) платіжний інструмент або особистий платіжний інструмент, чи його реквізити, вартість витрат засвідчується документом (випискою та/або відомостями з рахунку) в електронній або паперовій формі, що містить визначену законом інформацію про виконані платіжні операції за рахунком, до якого емітований такий платіжний інструмент.

170.9.3. Документальне підтвердження суми фактичних витрат на відрядження або виконання окремих цивільно-правових дій шляхом надання підтвердних документів, що засвідчують суму таких витрат, у разі здійснення безготівкових розрахунків з використанням платіжних інструментів, включаючи корпоративні (бізнесові) платіжні інструменти або особисті платіжні інструменти, чи їх реквізити, та повернення особі, яка видала кошти/електронні гроші під звіт, суми надміру витрачених коштів/електронних грошей, розмір яких розрахований згідно з підпунктом 170.9.1 цього пункту, здійснюється платником податку до закінчення місяця, наступного за місяцем, у якому платник податку:

а) завершує таке відрядження;

б) завершує виконання окремої цивільно-правової дії за дорученням та за рахунок особи, яка видала кошти/електронні гроші під звіт.

У разі якщо під час відрядження чи виконання окремих цивільно-правових дій платник податку застосував для проведення розрахунків платіжний інструмент, включаючи корпоративний (бізнесовий) платіжний інструмент або особистий платіжний інструмент, чи його реквізити та списання коштів/електронних грошей за понесеними витратами здійснюється надавачем платіжних послуг пізніше дати, коли платник податку завершує

таке відрядження або завершує виконання окремої цивільно-правової дії, строки, установлені цим підпунктом, продовжуються на один календарний місяць.

170.9.4. Звіт про використання коштів/електронних грошей, виданих на відрядження або під звіт, складається та подається у строки, визначені підпунктом 170.9.3 цього пункту, платником податку (у паперовій або електронній формі (з дотриманням вимог законів України "Про електронні документи та електронний документообіг" та "Про електронні довірчі послуги") за формою, встановленою центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, у разі:

а) наявності оподаткованого доходу, визначеного відповідно до підпункту 170.9.1 цього пункту, з метою розрахунку суми податку;

б) використання платником податку готівки понад суму добових витрат (включаючи отриману із застосуванням платіжних інструментів).

У разі якщо під час відрядження або виконання окремих цивільно-правових дій платник податку застосовував платіжні інструменти, включаючи корпоративні (бізнесові) платіжні інструменти або особисті платіжні інструменти, чи їх реквізити, для проведення розрахунків у безготівковій формі та/або для отримання готівки в межах суми добових витрат та за відсутності оподаткованого доходу, звіт про використання коштів/електронних грошей, виданих на відрядження або під звіт, не складається і не подається".

36. Абзац перший пункту 172.5 статті 172 викласти в такій редакції:

"172.5. Сума податку визначається та самостійно сплачується через банки, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей".

37. В абзацах восьмому і дев'ятому пункту 173.4 статті 173 слова "банківські установи" замінити словами "банки, небанківських надавачів платіжних послуг/емітентів електронних грошей".

38. Підпункт "г" пункту 174.1. статті 174 викласти в такій редакції:

"г) готівка або кошти, що зберігаються на рахунках/електронних гаманцях спадкодавця, відкритих у банках, інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг/емітентах електронних грошей, депозитні, ощадні, іпотечні сертифікати, сертифікати фонду операцій з нерухомістю".

39. У пункті 179.8 статті 179 слова "банківський рахунок, відкритий у будь-якому комерційному банку" замінити словами "рахунок, відкритий у банку або небанківському надавачу платіжних послуг".

40. У статті 187:

1) підпункт "а" пункту 187.1 статті 187 викласти в такій редакції:

"а) дата зарахування коштів від покупця/замовника на рахунок платника податку в банку/небанківському надавачу платіжних послуг як оплата товарів/послуг, що підлягають постачанню, а в разі постачання товарів/послуг, оплата яких здійснюється електронними грошима, – дата зарахування електронних грошей платнику податку як оплата товарів/послуг, що підлягають постачанню, на електронний гаманець, а в разі постачання товарів/послуг за готівку – дата оприбуткування коштів у касі платника податку, а в разі відсутності такої – дата інкасації готівки у банківській установі, що обслуговує платника податку";

2) у пункті 187.7 слова "на банківський рахунок платника податку" замінити словами "на рахунок платника податку в банку/небанківському надавачу платіжних послуг";

3) в абзаці третьому пункту 187.8 слова "з банківського рахунка платника податку" замінити словами "з рахунку платника податку в банку/небанківському надавачу платіжних послуг".

41. Підпункт 196.1.5 пункту 196.1 статті 196 викласти в такій редакції:

"196.1.5. відступлення права вимоги, переведення боргу, торгівлі за грошові кошти або цінні папери борговими зобов'язаннями (вимогами), за винятком операцій з інкасації боргових вимог та факторингу (факторингових) операцій, крім факторингових операцій, якщо об'єктом боргу є валютні цінності, цінні папери, у тому числі компенсаційні папери (сертифікати), інвестиційні сертифікати, іпотечні сертифікати з фіксованою дохідністю, операції з відступлення права вимоги за забезпеченими іпотекою кредитами (позиками), житлові чеки, земельні бони та деривативи;

переходу права власності на об'єкт фінансового лізингу до лізингодавця (нового кредитора) від лізингодавця (первинного кредитора) із збереженням прав та обов'язків сторін за договором фінансового лізингу в разі, коли лізингодавцем (первинним кредитором) під час передачі лізингоодержувачу такого об'єкта фінансового лізингу нараховані та відображені у податковій звітності за відповідний звітний (податковий) період податкові зобов'язання з податку;

надання послуг з:

виконання платіжних операцій, що надаються надавачами платіжних послуг, операторами платіжних систем;

розрахунково-касового обслуговування;

інкасації;

залучення, розміщення та повернення коштів за договорами позики, депозиту, вкладу (у тому числі пенсійного);

управління коштами та цінними паперами (корпоративними правами та деривативами);

доручення, надання, управління і відступлення прав вимоги за фінансовими кредитами фінансових установ;

надання гарантій, банківських поручительств;

випуску, погашення електронних грошей;

емісії, обміну, погашення цифрових грошей Національного банку України.

Перелік послуг з виконання платіжних операцій, розрахунково-касового обслуговування визначається Національним банком України за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику".

42. У статті 198:

1) абзац другий пункту 198.2 викласти в такій редакції:

"дата списання коштів з рахунку платника податку в банку/небанківському надавачу платіжних послуг на оплату товарів/послуг, а в разі постачання товарів/послуг, оплата яких здійснюється електронними грошима, – дата списання електронних грошей платника податків як оплата товарів/послуг, що підлягають постачанню, на електронний гаманець постачальника";

2) в абзаці шостому пункту 198.6 слова "з банківського рахунку (видачі з каси) платника податку" замінити словами "з рахунку платника податку в банку/небанківському надавачу платіжних послуг (видачі з каси)".

43. У статті 200:

1) підпункт "б" пункту 200.4 викласти в такій редакції:

"б) або підлягає бюджетному відшкодуванню за заявою платника у сумі податку, фактично сплаченій отримувачем товарів/послуг у попередніх та звітному податкових періодах постачальникам таких товарів/послуг або до Державного бюджету України, в частині, що не перевищує суму, обчислену відповідно до пункту 200¹.3 статті 200¹ цього Кодексу на момент отримання контролюючим органом податкової декларації, на відповідний рахунок платника податку в банку/небанківському надавачу платіжних послуг та/або у рахунок сплати грошових зобов'язань або погашення податкового боргу такого платника податку з інших платежів, що сплачуються до державного бюджету";

2) у пункті 200.7:

абзаци четвертий, п'ятий, сьомий і сімнадцятий підпункту 200.7.1 викласти в такій редакції:

"2) дата подання заяви про повернення суми бюджетного відшкодування на рахунок платника у банку/небанківському надавачу платіжних послуг, поданої у складі податкової декларації або уточнюючого розрахунку (в разі їх подання);

3) сума податку, заявленого до бюджетного відшкодування, зазначена у кожній заяві, поданій у складі податкової декларації або уточнюючого розрахунку (в разі їх подання), у тому числі окремо, яка підлягає перерахуванню на рахунок платника податку в банку/небанківському надавачу платіжних послуг та/або в рахунок сплати грошових зобов'язань, та/або погашення податкового боргу такого платника податку з інших платежів, що сплачуються до державного бюджету";

"5) реквізити рахунку платника податку в банку/небанківському надавачу платіжних послуг для перерахування бюджетного відшкодування";

"15) дата та сума повернення бюджетного відшкодування на рахунок платника в банку/небанківському надавачу платіжних послуг";

абзац перший підпункту 200.7.3 викласти в такій редакції:

"200.7.3. Дані Реєстру заяв про повернення суми бюджетного відшкодування, передбачені підпунктом 200.7.1 цього пункту, крім підпункту 5 підпункту 200.7.1 цього пункту щодо реквізитів рахунку платника податку в банку/небанківському надавачу платіжних послуг для перерахування бюджетного відшкодування, не є інформацією з обмеженим доступом та підлягають щоденному, крім вихідних, святкових та неробочих днів, оприлюдненню на офіційному веб-сайті центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики";

3) в абзаці дев'ятому пункту 200.12 і пункті 200.13 слова "на поточний банківський рахунок платника податку в обслуговуючому банку" замінити словами "на рахунок платника податку в обслуговуючому банку/небанківському надавачу платіжних послуг".

44. У статті 200¹ слова "поточний рахунок" у всіх відмінках замінити словами "рахунок у банку/небанківському надавачу платіжних послуг" у відповідному відмінку.

45. У статті 201:

1) абзац восьмий пункту 201.4 викласти в такій редакції:

"здійснення постачання товарів/послуг за готівку кінцевому споживачеві (який не є платником податку), розрахунки за які проводяться через касу/реєстратори розрахункових операцій та/або програмні реєстратори розрахункових операцій, або через банк, небанківського надавача платіжних послуг чи платіжний пристрій (безпосередньо на рахунок постачальника)";

2) в абзаці двадцять п'ятому пункту 201.10 слова "товарних чеків або інших розрахункових" виключити;

3) у тексті слова "поточний рахунок" у всіх відмінках замінити словами "рахунок у банку/небанківському надавачу платіжних послуг" у відповідному відмінку.

46. В абзаці третьому пункту 218.4 статті 218 слова "поточний рахунок" замінити словами "рахунок у банку/небанківському надавачу платіжних послуг".

47. У статті 222:

1) підпункт 222.1.5 пункту 222.1 викласти в такій редакції:

"222.1.5. Умовою відвантаження виробником готової продукції, виробленої з давальницької сировини, його замовнику або за його дорученням іншій особі є документальне підтвердження банку/небанківського надавача платіжних послуг про перерахування відповідної суми податку на рахунок у банку/небанківському надавачу платіжних послуг виробника";

2) у підпункті 222.2.4 пункту 222.2 слова "або платіжні доручення про сплату податку з відміткою банку про дату виконання платіжного доручення" замінити словами "або платіжні інструкції про сплату податку з відміткою банку/небанківського надавача платіжних послуг про дату її виконання".

48. У статті 226:

1) абзац п'ятий пункту 226.12 викласти в такій редакції:

"платіжної інструкції на перерахування плати за марки з відміткою банку/небанківського надавача платіжних послуг про дату її виконання";

2) в абзаці першому пункту 226.14 слово "платіжні" виключити.

49. У пункті 231.3 статті 231:

1) абзац третій викласти в такій редакції:

"Акцизна накладна може бути складена за щоденними підсумками операцій (якщо акцизні накладні не були складені на ці операції) за кожним кодом товарної підкатегорії згідно з УКТ ЗЕД у разі здійснення реалізації пального за готівку кінцевому споживачеві (який не є суб'єктом господарювання), розрахунки за які проводяться через касу/реєстратори розрахункових операцій та/або програмні реєстратори розрахункових операцій з урахуванням вимог, визначених Кабінетом Міністрів України, або через банк, небанківського надавача платіжних послуг чи платіжний пристрій (безпосередньо на рахунок особи, що реалізує пальне). При цьому окремі обов'язкові реквізити акцизної накладної, що ідентифікують отримувача пального, визначені підпунктами "г" та "г" пункту 231.1 цієї статті, не заповнюються";

2) друге речення абзацу шостого викласти в такій редакції: "У разі реалізації пального через паливороздавальну або оливороздавальну колонку у паливний бак транспортного засобу або в тару споживача за готівку кінцевому споживачеві, розрахунки за які проводяться через реєстратори

розрахункових операцій або через банк, небанківського надавача платіжних послуг чи платіжний пристрій, платник має право самостійно обирати спосіб складання акцизних накладних на такі операції (зведені або за щоденними підсумками операцій)".

50. В абзаці першому пункту 250.5 статті 250 слова "одним платіжним дорученням" замінити словами "однією платіжною інструкцією".

51. У пункті 257.6 статті 257 слово "платіжного" виключити.

52. У пункті 291.6 статті 291 слова "в грошовій формі (готівковій та/або безготівковій)" замінити словами "в грошовій формі – готівковій або безготівковій (у тому числі з використанням електронних грошей)".

53. У розділі XX "Перехідні положення":

1) в абзаці четвертому пункту 9 підрозділу 3 слова "платіжних документів" замінити словом "документів";

2) в абзаці третьому пункту 38, абзацах другому і третьому пункту 38¹ підрозділу 5 слова "банківський рахунок" замінити словами "рахунок у банку/небанківському надавачу платіжних послуг";

3) у пункті 69 підрозділу 10:

а) у підпункті 69.17:

слова "інша фінансова установа" у всіх відмінках і числах замінити словами "інша фінансова установа, небанківський надавач платіжних послуг, емітент електронних грошей" у відповідному відмінку і числі, а слово "рахунок" у всіх відмінках і числах – словами "рахунок/електронний гаманець" у відповідному відмінку і числі;

доповнити абзацом четвертим такого змісту:

"Щодо всіх рахунків/електронних гаманців, відкритих/закритих у період дії воєнного, надзвичайного стану на території України платникам податків, визначеним пунктом 69.1 статті 69 цього Кодексу, банки, інші фінансові установи, небанківські надавачі платіжних послуг, емітенти електронних грошей зобов'язані направити (у тому числі повторно) до контролюючих органів повідомлення про відкриття/закриття рахунків/електронних гаманців для отримання від контролюючих органів повідомлення про взяття рахунків/електронних гаманців на облік не пізніше одного місяця з дати припинення або скасування воєнного, надзвичайного стану на території України. Якщо після припинення зазначених станів у банку, іншої фінансової установи, небанківського надавача платіжних послуг, емітента електронних грошей відсутнє підтвердження взяття рахунку/електронного гаманця на облік у контролюючому органі, вважається, що банк, інша фінансова установа, небанківський надавач платіжних послуг, емітент електронних грошей розпочав здійснення видаткових операцій за рахунком/електронним гаманцем платника податків до отримання повідомлення відповідного контролюючого

органу про взяття рахунку/електронного гаманця на облік у контролюючих органах";

б) в абзаці третьому підпункту 69.20 пункту 69 слова "платіжний документ" замінити словом "документ", а слова "платіжного документа" – словами "такого документа";

в) доповнити підпунктом 69.32 такого змісту:

"69.32. У порядку та за формою, встановленими згідно з пунктом 69.5 статті 69 Податкового кодексу України, до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, небанківські надавачі платіжних послуг, емітенти електронних грошей зобов'язані подати повідомлення про відкриття щодо рахунків/електронних гаманців, не закритих на день набрання чинності Законом України "Про внесення змін до Податкового кодексу України та інших законодавчих актів України щодо платіжних послуг" (далі у цьому пункті – Закон) і відкритих платникам податків, визначеним пунктом 69.1 статті 69 Податкового кодексу України.

Такі повідомлення мають бути подані протягом одного місяця з дня припинення або скасування воєнного, надзвичайного стану на території України. Після спливу такого строку здійснення видаткових операцій за рахунком платника податків/електронним гаманцем, відкритим до дня набрання чинності Законом, дозволяється, за умови отримання повідомлення відповідного контролюючого органу про взяття рахунку/електронного гаманця на облік у контролюючих органах. У разі неподання у такий строк повідомлення про відкриття зазначеного рахунку/електронного гаманця вважається, що небанківський надавач платіжних послуг/емітент електронних грошей з дня набрання чинності Законом розпочав здійснення видаткових операцій за рахунком платника податків/електронним гаманцем до отримання повідомлення відповідного контролюючого органу про взяття рахунку/електронного гаманця на облік у контролюючих органах. Якщо протягом зазначеного строку рахунок/електронний гаманець буде закрито, достатнім є направлення повідомлення про закриття рахунку/електронного гаманця у строки, встановлені пунктом 69.2 статті 69 Податкового кодексу України".

54. У тексті Кодексу слова "реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія та номер паспорта" у всіх відмінках і числах замінити словами "реєстраційний номер облікової картки платника податків або серія (за наявності) та номер паспорта" у відповідному відмінку і числі.

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з 1 квітня 2023 року, крім підпункту 8 (щодо змін до Закону України "Про Національний банк України") та абзаців сто вісімдесят п'ятого – сто вісімдесят восьмого підпункту 13 (щодо змін до розділу VIII "Прикінцеві та перехідні положення" Закону України

"Про платіжні послуги") пункту 2 цього розділу, які набирають чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону.

2. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1) абзац третій частини другої статті 1076⁹ Цивільного кодексу України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40–44, ст. 356) виключити;

2) у Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

пункт 3 частини п'ятої статті 9 викласти в такій редакції:

"3) номери рахунків у банках, інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, номери платіжних карток, електронних гаманців в емітентах електронних грошей";

пункт 3 частини другої статті 240 викласти в такій редакції:

"3) номери рахунків у банках, інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, номери платіжних карток, електронних гаманців в емітентах електронних грошей";

частину п'яту статті 336 викласти в такій редакції:

"5. За заявою стягувача суд може накласти арешт на грошові кошти, які перебувають на рахунках (вкладах), електронних гаманцях чи на зберіганні у банках, інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, емітентах електронних грошей і належать особі, яка має заборгованість перед боржником, що не оспорується зазначеною особою або підтверджена судовим рішенням, яке набрало законної сили";

3) у Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

пункт 3 частини п'ятої статті 8 викласти в такій редакції:

"3) номери рахунків у банках, інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, номери платіжних карток, електронних гаманців в емітентах електронних грошей";

пункт 3 частини другої статті 268 викласти в такій редакції:

"3) номери рахунків у банках, інших фінансових установах, небанківських надавачів платіжних послуг, номери платіжних карток, електронних гаманців в емітентах електронних грошей";

пункт 1 частини восьмої статті 290 викласти в такій редакції:

"1) термін "активи" означає грошові кошти (у тому числі готівкові кошти, кошти, що перебувають на рахунках/електронних гаманцях, у банках чи інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, емітентах електронних грошей чи на зберіганні у банках або інших фінансових установах), інше майно, майнові права, нематеріальні активи, у тому числі криптовалюти, обсяг зменшення фінансових зобов'язань, а також роботи чи

послуги, надані особі, уповноваженій на виконання функцій держави чи місцевого самоврядування";

частину п'яту статті 440 викласти в такій редакції:

"5. За заявою стягувача суд може накласти арешт на грошові кошти, які перебувають на рахунках (вкладах)/електронних гаманцях чи на зберіганні у банках, інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, емітентах електронних грошей і належать особі, яка має заборгованість перед боржником, яка не оспорується зазначеною особою або підтверджена судовим рішенням, що набрало законної сили";

4) у Кодексі адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

пункт 3 частини п'ятої статті 11 викласти в такій редакції:

"3) номери рахунків у банках, інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, номери платіжних карток, електронних гаманців в емітентах електронних грошей";

пункт 3 частини другої статті 250 викласти в такій редакції:

"3) номери рахунків у банках, інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, номери платіжних карток, електронних гаманців в емітентах електронних грошей";

у пункті 1 частини першої статті 283 слово "рахунках" замінити словами "рахунках/електронних гаманцях";

5) у Кодексі України з процедур банкрутства (Відомості Верховної Ради України, 2019 р., № 19, ст. 74):

частину четверту статті 34 після абзацу чотирнадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

"відомості про всі рахунки, електронні гаманці, відкриті у небанківських надавачах платіжних послуг, емітентах електронних грошей, що належать боржнику, їх реквізити".

У зв'язку з цим абзаци п'ятнадцятий – дев'ятнадцятий вважати відповідно абзацами шістнадцятим – двадцятим;

частину другу статті 36 після абзацу п'ятого доповнити новим абзацом такого змісту:

"відомості про всі рахунки, електронні гаманці, відкриті у небанківських надавачах платіжних послуг, емітентах електронних грошей, що належать боржнику, їх реквізити".

У зв'язку з цим абзаци шостий і сьомий вважати відповідно абзацами сьомим і восьмим;

абзац другий частини п'ятнадцятої статті 39 викласти в такій редакції:

"У разі вжиття заходів щодо забезпечення вимог кредиторів копія ухвали надсилається також установам, що здійснюють облік нерухомого та рухомого майна (органам державної реєстрації речових прав, державним нотаріальним конторам, органам державної автомобільної інспекції за місцезнаходженням (місцем проживання) боржника), установам банків, небанківським надавачам платіжних послуг, що обслуговують рахунки боржника, емітентам електронних грошей, у яких знаходяться електронні гаманці, що належать боржнику, депозитарним установам, які ведуть облік прав на цінні папери, що належать боржнику, а також установі, що веде державні реєстри обтяжень майна";

абзац четвертий частини п'ятої статті 41 викласти в такій редакції:

"Стягнення грошових коштів за вимогами кредиторів за зобов'язаннями, на які не поширюється дія мораторію, крім випадків, передбачених статтею 94 цього Кодексу, провадиться з рахунку боржника в установі банку, небанківському надавачу платіжних послуг або з електронного гаманця боржника в емітенті електронних грошей, а також контроль за такими стягненнями здійснює арбітражний керуючий";

частину четверту статті 50 після абзацу шостого доповнити новим абзацом такого змісту:

"Не допускається накладення арешту на кошти, що отримуються (утримуються) небанківським надавачем платіжних послуг на розрахунковому рахунку, відкритому банком небанківському надавачу платіжних послуг для виконання платіжних операцій, за зобов'язаннями такого небанківського надавача платіжних послуг перед будь-яким кредитором".

У зв'язку з цим абзаци сьомий і восьмий вважати відповідно абзацами восьмим і дев'ятим;

пункт 4 частини першої статті 114 викласти в такій редакції:

"4) отримувати інформацію про рух коштів на рахунках/електронних гаманцях боржника відповідно до Закону України "Про банки і банківську діяльність", Закону України "Про платіжні послуги";

пункт 8 частини третьої статті 116 викласти в такій редакції:

"8) відомості про всі наявні рахунки/електронні гаманці боржника (у тому числі депозитні рахунки), відкриті в банках та інших фінансово-кредитних установах, небанківських надавачах платіжних послуг, емітентах електронних грошей в Україні та за кордоном, їх реквізити, із зазначенням сум грошових коштів на таких рахунках, електронних гаманцях";

у статті 119:

пункт 11 частини п'ятої викласти в такій редакції:

"11) зобов'язання банків, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей надати керуючому реструктуризацією та суду інформацію про залишок коштів на рахунках/електронних гаманцях боржника";

абзац другий частини сьомої викласти в такій редакції:

"У разі вжиття заходів для забезпечення вимог кредиторів копія ухвали надсилається також до установ, що здійснюють облік нерухомого та рухомого майна, органів державної автомобільної інспекції за місцем проживання боржника, установ банків, небанківських надавачів платіжних послуг, що обслуговують рахунки боржника, емітентів електронних грошей, у яких є електронні гаманці, що належать боржнику, депозитарних установ, які ведуть облік прав на цінні папери, що належать боржнику, а також органів державної прикордонної служби";

6) у частині п'ятій статті 24 Закону України "Про оплату праці" (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 17, ст. 121 із наступними змінами) слова "установи банків" замінити словами "банки/небанківських надавачів платіжних послуг, які отримали право на відкриття і ведення обслуговування рахунків відповідно до Закону України "Про платіжні послуги";

7) у Законі України "Про державне регулювання виробництва і обігу спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв, тютюнових виробів, рідин, що використовуються в електронних сигаретах, та пального" (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 46, ст. 345 із наступними змінами):

у частині сьомій статті 4, частині шостій статті 15 слово "платіжним" виключити;

у другому реченні частини четвертої статті 16 слова "копію платіжного доручення з відміткою банку про сплату" замінити словами "копію платіжної інструкції на перерахування плати чергового платежу за ліцензію з відміткою банку/небанківського надавача платіжних послуг про дату її виконання";

8) у Законі України "Про Національний банк України" (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 29, ст. 238 із наступними змінами):

пункт 2¹ частини першої статті 7 викласти в такій редакції:

"2¹) відповідно до закону здійснює емісію цифрових грошей Національного банку, визначає порядок їх випуску, зберігання та погашення, а також особливості виконання платіжних операцій з їх застосуванням";

частини четверту і шосту статті 17 викласти в такій редакції:

"Правління Національного банку має право утворити Комітет з питань нагляду та регулювання діяльності банків, оверсайту платіжної інфраструктури та делегувати йому повноваження щодо здійснення

банківського регулювання та нагляду, здійснення оверсайту платіжної інфраструктури, зокрема застосування до об'єктів оверсайту заходів впливу, визначених законом, а також застосування до банків та інших осіб, які можуть бути об'єктом перевірки Національного банку, заходів впливу (санкцій), передбачених законом, крім заходів, передбачених пунктами 11 і 12 частини першої статті 73 Закону України "Про банки і банківську діяльність";

"Правління Національного банку має право утворити Комітет з питань нагляду та регулювання діяльності ринків небанківських фінансових послуг та делегувати йому повноваження щодо здійснення державного регулювання та нагляду, валютного нагляду на цих ринках, нагляду за діяльністю надавачів платіжних послуг (крім органів державної влади, органів місцевого самоврядування) та надавачів обмежених платіжних послуг, а також застосування заходів впливу, визначених законом, до учасників ринків небанківських фінансових послуг, надавачів платіжних послуг (крім органів державної влади, органів місцевого самоврядування), надавачів обмежених платіжних послуг та колекторських компаній";

у пункті 7 частини першої статті 33 слова "переказ коштів без відкриття рахунків" замінити словами "надання фінансових платіжних послуг";

9) у Законі України "Про банки і банківську діяльність" (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5–6, ст. 30; із змінами, внесеними Законом України від 30 червня 2021 року № 1587–ІХ):

у пункті 7 частини тринадцятої статті 7 цифри "50" замінити цифрами "51³";

у статті 62:

підпункт "а" пункту 4, пункти 6 та 9–11 частини першої викласти в такій редакції:

"а) на його запит щодо наявності банківських рахунків/електронних гаманців";

"б) органам державної виконавчої служби, приватним виконавцям – на їхні запити з питань виконання рішень судів та рішень, що підлягають примусовому виконанню відповідно до Закону України "Про виконавче провадження", – щодо банківських рахунків/електронних гаманців клієнтів та операцій, проведених на користь чи за дорученням клієнта, а саме відомості на конкретно визначену дату або за конкретний проміжок часу та стосовно конкретної юридичної або фізичної особи, фізичної особи – підприємця про: наявність рахунків/електронних гаманців, номери рахунків/електронних гаманців, залишок коштів/електронних грошей на рахунках/електронних гаманцях, операції списання з рахунків/електронних гаманців та/або зарахування на рахунки/електронні гаманці, призначення платежу, а також щодо договорів боржника про зберігання цінностей або надання боржнику в майновий найм (оренду) індивідуального банківського сейфа, що охороняється банком";

"9) центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову та бюджетну політику, з метою здійснення верифікації та моніторингу державних виплат – на його запит щодо банківських рахунків/електронних гаманців фізичних осіб, яким призначено, нараховано та/або здійснено державні виплати, а також фізичних осіб, які звернулися за призначенням державних виплат, операцій списання з рахунків/електронних гаманців та/або зарахування на рахунки/електронні гаманці і залишки за такими рахунками/електронними гаманцями на визначену дату або за конкретний проміжок часу;

10) особам, зазначеним власником рахунку (вкладу)/електронного гаманця у відповідному розпорядженні банку, у разі смерті такого власника рахунку (вкладу)/електронного гаманця – на їхній запит щодо наявності рахунків (вкладів)/електронних гаманців померлого власника та залишку коштів/електронних грошей на рахунках (вкладах)/електронних гаманцях;

11) державним нотаріальним конторам, приватним нотаріусам, посадовим особам органів місцевого самоврядування, уповноваженим на вчинення нотаріальних дій, іноземним консульським установам (для вчинення такими особами нотаріальних дій з охорони спадкового майна, з видачі свідоцтв про право на спадщину, про право власності на частку в спільному майні подружжя в разі смерті одного з подружжя) – на їхні запити щодо наявності рахунків (вкладів)/електронних гаманців та залишку коштів/електронних грошей на рахунках (вкладах)/електронних гаманцях померлих власників цих рахунків/електронних гаманців та/або щодо залишку коштів/електронних грошей, які належать померлим фізичним особам та зберігаються на будь-яких рахунках/електронних гаманцях у банках, та/або щодо рухомого майна таких осіб, що перебуває на збереженні та/або у заставі банку як заклад, щодо наявності індивідуального банківського сейфа та/або договорів про надання в майновий найм (оренду) індивідуального банківського сейфа, та/або щодо наявності рахунків умовного зберігання (ескроу) та грошових коштів на цих рахунках, призначених для перерахування померлим бенефіціарам";

в абзаці четвертому частини шостої слово "рахунків" замінити словами "рахунків/електронних гаманців";

10) у Законі України "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування" (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 2–3, ст. 11 із наступними змінами):

у статті 9:

частину сьому викласти в такій редакції:

"7. Єдиний внесок сплачується шляхом перерахування платником безготівкових коштів з його рахунку, відкритого в банку, у небанківського надавача платіжних послуг, або на єдиний рахунок. Платники, зазначені в абзацах третьому та четвертому пункту 1 частини першої статті 4 цього

Закону, які не мають рахунку, відкритого в банку, у небанківського надавача платіжних послуг, або не використовують єдиний рахунок, сплачують внесок шляхом внесення готівки через банки, небанківських надавачів платіжних послуг чи відділення зв'язку";

у частині десятій:

у пункті 1 слова "списання банком" замінити словами "списання банком, небанківським надавачем платіжних послуг";

у пункті 2 слова "банком або іншою установою – членом" замінити словами "банком, небанківським надавачем платіжних послуг або іншим учасником";

у статті 24:

назву викласти в такій редакції:

"Стаття 24. Обов'язки банків, небанківських надавачів платіжних послуг щодо дотримання законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску";

у частині першій слово "банки" замінити словами "банки, небанківські надавачі платіжних послуг";

частину другу викласти в такій редакції:

"2. Банки, небанківські надавачі платіжних послуг приймають від платників єдиного внеску, зазначених у пункті 1 частини першої статті 4 цього Закону, платіжні інструкції на видачу (перерахування) коштів для виплати заробітної плати, на які відповідно до цього Закону нараховується єдиний внесок, та здійснюють видачу (перерахування) зазначених коштів лише за умови одночасного подання платником платіжних інструкцій про перерахування коштів для сплати відповідних сум єдиного внеску або документів, що підтверджують фактичну сплату таких сум, у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, за погодженням з Національним банком України та центральними органами виконавчої влади, що забезпечують формування державної політики у сферах праці, трудових відносин та зайнятості населення, соціального захисту населення.

У разі невиконання цієї вимоги банки, небанківські надавачі платіжних послуг за рахунок власних коштів у порядку, встановленому Національним банком України, сплачують відповідному податковому органу суму, що дорівнює сумі несплаченого єдиного внеску, з правом зворотної вимоги до платників єдиного внеску щодо відшкодування цієї суми";

у частині дванадцятій статті 25:

в абзаці першому слово "банків" замінити словами "банків, небанківських надавачів платіжних послуг";

у пункті 2 слова "на банки" замінити словами "на банки, небанківських надавачів платіжних послуг";

11) у Законі України "Про виконавче провадження" (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 30, ст. 542 із наступними змінами):

пункт 1 частини другої статті 7 викласти в такій редакції:

"1) реквізити рахунку в банку, іншій фінансовій установі, небанківського надавача платіжних послуг";

абзаци другий і третій частини третьої статті 9 викласти в такій редакції:

"Банки, небанківські надавачі платіжних послуг, емітенти електронних грошей у разі відкриття або закриття рахунку/електронного гаманця фізичній або юридичній особі, внесений до Єдиного реєстру боржників, у тому числі через відокремлені підрозділи банку, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей, зобов'язані у день відкриття або закриття рахунку/електронного гаманця повідомити про це зазначений у Єдиному реєстрі боржників орган державної виконавчої служби або приватного виконавця. Порядок надання такої інформації та форма повідомлення встановлюються Національним банком України за погодженням із Міністерством юстиції України.

Виконавець не пізніше наступного робочого дня з дня отримання повідомлення зобов'язаний прийняти рішення про накладення арешту на майно та/або на кошти/електронні гроші, що знаходяться на рахунках/електронних гаманцях боржника в банках, небанківських надавачах платіжних послуг, емітентах електронних грошей, у порядку, визначеному статтею 56 цього Закону, крім випадку, коли на таке майно арешт уже накладено з тих самих підстав";

частину третю статті 13 викласти в такій редакції:

"3. Платіжні інструкції на примусове списання коштів або пред'явлення емітенту електронних грошей до погашення в обмін на грошові кошти надсилаються не пізніше наступного робочого дня після накладення арешту та в подальшому не пізніше наступного робочого дня з дня отримання інформації про наявність коштів/електронних грошей, що знаходяться на рахунках/електронних гаманцях";

пункти 7 і 21 частини третьої статті 18 викласти в такій редакції:

"7) накладати арешт на кошти та інші цінності боржника, зокрема на кошти, які перебувають у касах, на рахунках у банках, інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг та органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів (крім коштів на єдиному рахунку, відкритому у порядку, визначеному статтею 35¹ Податкового кодексу України, коштів на рахунках платників податків у системі електронного адміністрування податку на додану вартість, коштів на електронних рахунках платників акцизного податку, коштів на рахунках із

спеціальним режимом використання, спеціальних та інших рахунках, звернення стягнення на які заборонено законом), на рахунки в цінних паперах, на електронні гроші, які зберігаються на електронних гаманцях в емітентах електронних грошей, а також опечатувати каси, приміщення і місця зберігання грошей";

"21) отримувати від банків та інших фінансових установ, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей інформацію про наявність рахунків/електронних гаманців та/або стан рахунків/електронних гаманців боржника, рух коштів та операції за рахунками/електронними гаманцями боржника, а також інформацію про договори боржника про зберігання цінностей або надання боржнику в майновий найм (оренду) індивідуального банківського сейфа, що охороняється банком";

пункт 3 частини п'ятої статті 19 викласти в такій редакції:

"3) за рішеннями майнового характеру подати виконавцю протягом п'яти робочих днів з дня відкриття виконавчого провадження декларацію про доходи та майно боржника, зокрема про майно, яким він володіє спільно з іншими особами, про рахунки у банках чи інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, електронні гаманці в емітентах електронних грошей, про майно, що перебуває в заставі (іпотеці) або в інших осіб, чи про кошти та майно, належні йому від інших осіб, за формою, встановленою Міністерством юстиції України";

частину четверту статті 24 викласти в такій редакції:

"4. Виконавець має право вчиняти виконавчі дії щодо звернення стягнення на доходи боржника, виявлення та звернення стягнення на кошти, що знаходяться на рахунках боржника у банках чи інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, на електронні гроші, які зберігаються на електронних гаманцях в емітентах електронних грошей, на рахунки в цінних паперах у депозитарних установах на території, на яку поширюється юрисдикція України";

у статті 26:

частину третю викласти в такій редакції:

"3. У заяві про примусове виконання рішення стягувач має право зазначити відомості, що ідентифікують боржника чи можуть сприяти примусовому виконанню рішення (рахунок/електронний гаманець боржника, місце роботи чи отримання ним інших доходів, конкретне майно боржника та його місцезнаходження тощо), рахунки в банках, небанківських надавачах платіжних послуг для отримання ним коштів, стягнутих з боржника, а також зазначає суму, яка частково сплачена боржником за виконавчим документом, за наявності часткової сплати";

абзац перший частини сьомої викласти в такій редакції:

"7. У разі якщо в заяві стягувача зазначено рахунки боржника у банках, інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, електронні гаманці в емітентах електронних грошей, виконавець негайно після відкриття виконавчого провадження накладає арешт на кошти/електронні гроші боржника";

частину четверту статті 35 викласти в такій редакції:

"4. Арешт, накладений виконавцем на майно боржника, у тому числі на кошти на рахунках боржника у банках та інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг та електронні гроші, які зберігаються на електронних гаманцях в емітентах електронних грошей протягом строку, на який виконавець зупиняє вчинення виконавчих дій, не знімається, крім випадків, передбачених пунктами 10, 15 частини першої статті 34 цього Закону. У період зупинення вчинення виконавчих дій виконавець має право звертатися до суду в порядку, встановленому цим Законом, а також вживати заходів до розшуку боржника (його майна) або проведення перевірки його майнового стану";

абзац перший частини другої статті 44 викласти в такій редакції:

"2. Приватний виконавець для здійснення примусового виконання рішень відкриває в державних банках рахунки, у тому числі за потреби в іноземній валюті, для";

статтю 47 викласти в такій редакції:

"Стаття 47. Порядок виплати стягнутих грошових коштів

1. Грошові кошти, стягнуті з боржника (у тому числі одержані від реалізації майна боржника), зараховуються на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби, рахунок приватного виконавця.

2. Стягувачу – фізичній особі стягнуті з боржника кошти перераховуються виконавцем на зазначений у заяві про примусове виконання рішення рахунок у банку або іншій фінансовій установі, небанківському надавачу платіжних послуг (заяві про зміну реквізитів рахунку у банку або іншій фінансовій установі, небанківському надавачу платіжних послуг) чи надсилаються на адресу стягувача поштовим переказом не пізніше наступного робочого дня з дня надходження таких коштів на депозитний рахунок органу державної виконавчої служби, рахунок приватного виконавця.

3. Стягувачу – юридичній особі стягнуті грошові суми перераховуються виконавцем у встановленому порядку на визначені стягувачем рахунки.

4. Грошові кошти, стягнуті до Державного бюджету України або місцевих бюджетів, перераховуються в порядку, встановленому центральним

органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики.

5. Не допускається виплата стягувачу стягнутих коштів готівкою або виплата стягнутих коштів іншим особам, які не є стягувачами (крім виплати грошових коштів заставодержателю, який не є стягувачем, згідно із статтею 51 цього Закону).

Органам державної виконавчої служби та приватним виконавцям забороняється використовувати стягнуті з боржників грошові кошти, що підлягають виплаті стягувачам, на цілі, не передбачені цією статтею, а також звертати на них стягнення для виплати іншим особам, які не є стягувачами за виконавчими документами, під час примусового виконання яких такі кошти стягнуто (крім випадків, коли стягувач є одночасно боржником в іншому виконавчому провадженні).

6. Стягнуті з боржника кошти, що залишилися після задоволення всіх вимог за виконавчими документами, перераховуються боржнику (крім випадків повернення коштів іншим особам).

7. У разі якщо стягнуті з боржника грошові кошти не витребувані стягувачем протягом одного року з дня їх зарахування на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби, рахунок приватного виконавця, такі кошти зараховуються до Державного бюджету України в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної фінансової політики, за умови повідомлення виконавцем стягувача про наявність стягнутих на його користь грошових коштів";

у статті 48:

абзац перший частини першої викласти в такій редакції:

"1. Звернення стягнення на майно боржника полягає в його арешті, вилученні (списанні коштів з рахунків) та примусовій реалізації (пред'явленні електронних грошей до погашення в обмін на кошти, що перераховуються на відповідний рахунок органу державної виконавчої служби, рахунок приватного виконавця)";

частину другу доповнити абзацом шостим такого змісту:

"Не допускається накладення арешту, звернення стягнення на кошти, що отримуються (утримуються) небанківським надавачем платіжних послуг на розрахунковому рахунку, відкритому банком небанківському надавачу платіжних послуг для виконання платіжних операцій, за зобов'язаннями такого небанківського надавача платіжних послуг перед будь-яким кредитором, крім звернення стягнення за зобов'язаннями цього небанківського надавача платіжних послуг перед користувачем, за умови що таке зобов'язання пов'язано з наданням ним платіжних послуг такому користувачу. Порядок звернення стягнення на кошти, що знаходяться на

розрахункових рахунках небанківських надавачів платіжних послуг, встановлюється Національним банком України";

частини четверту і восьму викласти в такій редакції:

"4. На кошти та інші цінності боржника, що знаходяться на рахунках та на зберіганні у банках чи інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, або на електронні гроші, що зберігаються на електронних гаманцях в емітентах електронних грошей, на рахунках у цінних паперах у депозитарних установах, накладається арешт не пізніше наступного робочого дня після їх виявлення. Арешт поширюється також на кошти на рахунках та електронні гроші, що зберігаються на електронних гаманцях в емітентах електронних грошей, відкритих після винесення постанови про накладення арешту";

"8. Виконавець проводить перевірку майнового стану боржника у 10-денний строк з дня відкриття виконавчого провадження. У подальшому така перевірка проводиться виконавцем не менше одного разу на два тижні – щодо виявлення рахунків, електронних гаманців боржника, не менше одного разу на три місяці – щодо виявлення нерухомого та рухомого майна боржника та його майнових прав, отримання інформації про доходи боржника";

частини першу і другу статті 49 викласти в такій редакції:

"1. У разі якщо кошти боржника в іноземній валюті розміщені на рахунках, внесках або на зберіганні у банку чи іншій фінансовій установі, небанківському надавачу платіжних послуг, які мають право на продаж іноземної валюти на внутрішньому валютному ринку, виконавець зобов'язує їх продати протягом семи робочих днів іноземну валюту в сумі, необхідній для погашення боргу.

2. У разі якщо такі кошти розміщені в банку або іншій фінансовій установі, небанківському надавачу платіжних послуг, які не мають права на продаж іноземної валюти на внутрішньому валютному ринку, виконавець зобов'язує їх перерахувати протягом семи робочих днів такі кошти до банку або іншої фінансової установи, небанківського надавача платіжних послуг за вибором виконавця, що має таке право, для їх реалізації відповідно до частини першої цієї статті";

частини першу, другу і четверту статті 52 викласти в такій редакції:

"1. Виконавець звертає стягнення на кошти/електронні гроші боржника – юридичної особи, що знаходяться у касах або інших сховищах боржника – юридичної особи, у банках або інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, емітентах електронних грошей, у порядку, встановленому цим Законом. Інформацію про наявні у боржника рахунки/електронні гаманці виконавець отримує в податкових органах, інших державних органах, на підприємствах, в установах та організаціях, які зобов'язані надати йому інформацію невідкладно, але не пізніше ніж у триденний строк, а також за повідомленнями стягувача.

2. Виконавець може звернути стягнення на кошти/електронні гроші боржника – юридичної особи, що знаходяться на його рахунках/електронних гаманцях і на рахунках/електронних гаманцях, відкритих боржником – юридичною особою через свої філії, представництва та інші відокремлені підрозділи";

"4. У разі якщо після накладення виконавцем арешту на кошти/електронні гроші боржника – юридичної особи у банках чи інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, емітентах електронних грошей боржник умисно не виконує судового рішення і відкриває нові рахунки в банках чи інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, електронні гаманці в емітентах електронних грошей, виконавець надсилає відповідним правоохоронним органам матеріали для притягнення винних осіб до кримінальної відповідальності";

частину четверту статті 53 викласти в такій редакції:

"4. На належні боржникові у разі передачі від інших осіб кошти/електронні гроші, що знаходяться на рахунках у банках та інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, електронних гаманцях в емітентах електронних грошей, стягнення звертається виконавцем на підставі ухвали суду в порядку, встановленому цим Законом";

абзац другий частини другої статті 59 викласти в такій редакції:

"Виконавець зобов'язаний зняти арешт з коштів на рахунку боржника та/або з електронних грошей, які знаходяться на електронних гаманцях в емітентах електронних грошей, не пізніше наступного робочого дня з дня надходження від банку, небанківських надавачів платіжних послуг документів, які підтверджують, що на кошти, які знаходяться на рахунку, заборонено звертати стягнення згідно із цим Законом, а також у випадку, передбаченому пунктами 10, 15 частини першої статті 34 цього Закону";

частину першу статті 68 викласти в такій редакції:

"1. Стягнення на заробітну плату, пенсію, стипендію та інші доходи боржника звертається у разі відсутності в боржника коштів/електронних грошей, що знаходяться на рахунках у банках чи інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг, електронних гаманцях в емітентах електронних грошей, відсутності чи недостатності майна боржника для покриття в повному обсязі належних до стягнення сум, а також у разі виконання рішень про стягнення періодичних платежів";

12) у підпункті "в" пункту 8 частини першої статті 1 Закону України "Про валюту і валютні операції" (Відомості Верховної Ради України, 2018 р., № 30, ст. 239; із змінами, внесеними Законом України від 30 червня 2021 року №1591–IX) слово "філії" замінити словами "відокремлені підрозділи";

13) у Законі України від 30 червня 2021 року № 1591–IX "Про платіжні послуги" із наступними змінами:

у статті 1:

у частині першій:

доповнити пунктом 9¹ такого змісту:

"9¹) доступ до рахунку – можливість отримання стороннім надавачем платіжних послуг визначеного користувачем обсягу інформації щодо рахунку та користувача такого рахунку, якою на вимогу та за згодою такого користувача має забезпечити надавач послуг з обслуговування рахунку з метою надання таким стороннім надавачем платіжних послуг такому користувачу послуг з ініціювання платіжної операції та/або з надання відомостей з рахунків. Така можливість забезпечується шляхом взаємодії інформаційних систем зазначених надавачів платіжних послуг";

пункт 30 викласти в такій редакції:

"30) кредитовий трансфер – платіжний інструмент у вигляді сукупності процедур, передбачених нормативно-правовими актами Національного банку України, що використовується для ініціювання кредитового переказу";

у пункті 90 слова "цифр або знаків" замінити словами "літер, цифр, символів або знаків";

у пункті 91 слова "в установленому порядку отримала" замінити словами "на підставі отриманої ліцензії набула";

пункт 94 викласти в такій редакції:

"94) фінансова установа, що має право на надання платіжних послуг, – небанківська фінансова установа, яка не має статусу платіжної установи або установи електронних грошей та у порядку, визначеному законом, має право надавати окремі фінансові платіжні послуги";

у частині другій:

абзац другий викласти в такій редакції:

"Терміни "абонент", "електронна комунікаційна послуга", "постачальник електронних комунікаційних послуг" вживаються в цьому Законі у значеннях, наведених у Законі України "Про електронні комунікації";

після абзацу сьомого доповнити новим абзацом такого змісту:

"Термін "ділові відносини" вживається в цьому Законі у значенні, наведеному в Законі України "Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення".

У зв'язку з цим абзац восьмий вважати абзацом дев'ятим;

назву, частину першу та абзац перший частини другої статті 3 викласти в такій редакції:

"Стаття 3. Грошові кошти (кошти) в Україні

1. Грошові кошти (кошти) існують в Україні у готівковій (формі грошових знаків) та безготівковій (формі записів на рахунках) формах.

2. Грошові кошти (кошти) для цілей цього Закону включають також електронні гроші та цифрові гроші у випадках, передбачених цим Законом";

у статті 6:

пункт 2 частини першої виключити;

частину другу викласти в такій редакції:

"2. Банки, платіжні установи, установи електронних грошей, а також філії іноземних платіжних установ та філії іноземних установ електронних грошей (далі – філії іноземних платіжних установ) мають виключне право на суміщення діяльності з надання фінансових платіжних послуг з діяльністю з надання нефінансових платіжних послуг";

у статті 8:

у пункті 2 частини першої:

в абзаці першому слова "оператором телекомунікацій, провайдером телекомунікацій" замінити словами "постачальником електронних комунікаційних послуг";

у підпункті "в" слово "телекомунікаційного" замінити словом "електронно-комунікаційного";

у підпункті "д" слово "телекомунікаційних" замінити словами "електронних комунікаційних";

у частині другій слова "прийнятими на виконання цього Закону" виключити;

частину третю доповнити абзацом четвертим такого змісту:

"Національний банк України у разі виявлення практики надання обмежених платіжних послуг, що порушує права споживачів обмежених платіжних послуг, у межах своєї компетенції встановлює додаткові вимоги до надавачів таких послуг та порядку їх надання";

у статті 10:

пункт 1 частини першої викласти в такій редакції:

"1) банки, філії іноземних банків (далі – банки)";

абзац перший частини шостої викласти в такій редакції:

"6. Фінансові установи, інші ніж зазначені у частинах четвертій і п'ятій цієї статті, мають право надавати послуги з переказу коштів без відкриття рахунку та/або послуги здійснення еквайрингу платіжних інструментів після отримання ними ліцензії на надання фінансових платіжних послуг відповідно

до цього Закону, якщо інше не передбачено законами з питань регулювання окремих ринків фінансових послуг";

у частині тринадцятій слово "юридичну" виключити;

у частині дев'ятій статті 11:

пункт 1 викласти в такій редакції:

"1) отримання від надавача платіжних послуг заяви про припинення надання окремого виду фінансової платіжної послуги, зазначеної в ліцензії";

у пунктах 2–6 слова "платіжної послуги" замінити словами "фінансової платіжної послуги";

у частині четвертій статті 12 слова "(обмеженої платіжної послуги)" виключити;

частину другу статті 13 викласти в такій редакції:

"2. До особи, яка має намір здійснювати діяльність малої платіжної установи, застосовуються спрощені вимоги для отримання ліцензії, що визначаються нормативно-правовими актами Національного банку України";

у статті 15:

частину першу викласти в такій редакції:

"1. Банки, небанківські надавачі платіжних послуг зобов'язані організувати та забезпечити належне функціонування системи корпоративного управління, системи внутрішнього контролю та належне управління ризиками з урахуванням особливостей виду діяльності, бізнес-моделі, характеру і видів послуг, які вони надають, ризиків, притаманних такій діяльності, а також особливостей, встановлених законами з питань регулювання окремих ринків фінансових послуг, законами з питань діяльності господарських товариств та нормативно-правовими актами Національного банку України";

у частині другій слова "управління та управління ризиками платіжних установ, установ електронних грошей, операторів поштового зв'язку" замінити словами "управління, системи внутрішнього контролю та управління ризиками банків, небанківських надавачів платіжних послуг";

абзац перший частини п'ятої статті 17 викласти в такій редакції:

"5. Національний банк України має право заборонити особі набувати або збільшувати істотну участь або відмовити в погодженні набутої/збільшеної істотної участі у платіжній установі, установі електронних грошей або операторі поштового зв'язку після її фактичного набуття або збільшення, у разі якщо";

у частині другій статті 19 слова "Банки та фінансові установи, що мають право на надання платіжних послуг" замінити словами "Надавачі фінансових

платіжних послуг, крім філій іноземних платіжних установ, органів державної влади, органів місцевого самоврядування";

частину четверту статті 20 викласти в такій редакції:

"4. На кошти користувачів, що отримуються (утримуються) небанківським надавачем платіжних послуг для виконання платіжних операцій на розрахунковому рахунку, не може бути накладено арешт та/або звернено стягнення за зобов'язаннями небанківського надавача платіжних послуг перед будь-яким кредитором, крім звернення стягнення за зобов'язаннями небанківського надавача платіжних послуг перед користувачем, за умови що таке зобов'язання пов'язано з наданням ним платіжних послуг такому користувачу.

Порядок звернення стягнення на кошти, що знаходяться на розрахункових рахунках небанківських надавачів платіжних послуг, встановлюється Національним банком України";

пункт 1 частини першої статті 21 викласти в такій редакції:

"1) підтверджену незалежним аудитором фінансову та консолідовану фінансову звітність, що складається та подається відповідно до законодавства";

у статті 23:

у частині першій слово та цифри "пунктах 1–6, 9" замінити словом та цифрою "пункті 9";

частину другу виключити;

друге речення частини шостої статті 24 викласти в такій редакції: "Надавачі платіжних послуг (крім банків), перелік яких визначений абзацом першим частини першої статті 7 цього Закону, мають право надавати відповідні послуги виключно після внесення до Реєстру відомостей про таких осіб як технологічних операторів";

у частині першій статті 25 слова "такі установи" замінити словами "такі юридичні особи";

частину першу статті 31 викласти в такій редакції:

"1. Перед ініціюванням платіжної операції надавач платіжних послуг платника зобов'язаний надати платнику наявну інформацію про:

1) максимальний час виконання платіжної операції;

2) комісійні винагороди та інші збори, які платник має сплатити у процесі виконання платіжної операції (за технічної можливості кожна комісійна винагорода має зазначатися окремо), та загальну суму коштів, необхідних для виконання платіжної операції.

Національний банк України у разі виявлення практики надання платіжних послуг, що порушує права споживачів платіжних послуг, у межах

своїєї компетенції встановлює додаткові вимоги до інформації про умови та порядок надання кожного виду таких платіжних послуг, яка надається їх споживачам. Національний банк України має право визначати вимоги до порядку, в якому надається така інформація, та форми надання такої інформації";

частину другу статті 33 викласти в такій редакції:

"2. Надавачі платіжних послуг під час поширення реклами повинні дотримуватися вимог законів України "Про рекламу", "Про фінансові послуги та державне регулювання ринків фінансових послуг", "Про захист прав споживачів", "Про банки і банківську діяльність" та нормативно-правових актів Національного банку України щодо реклами у сфері фінансових і платіжних послуг. Національний банк України має право встановлювати додаткові вимоги до реклами на платіжному ринку, включаючи рекламу нефінансових та обмежених платіжних послуг, та способу викладення інформації про умови надання послуг на платіжному ринку";

частину сьому статті 42 викласти в такій редакції:

"7. Згода на виконання платіжної операції (пов'язаних між собою платіжних операцій), крім платіжних операцій, що здійснюються для виконання платником грошових зобов'язань перед надавачем платіжних послуг платника, може бути відкликана платником у будь-який час, але не пізніше настання моменту безвідкличності платіжної інструкції відповідно до цього Закону";

частину другу статті 43 викласти в такій редакції:

"2. Надавач платіжних послуг платника під час виконання платіжної операції з рахунку платника зобов'язаний перевірити в платіжній інструкції ініціатора відповідність:

1) номера рахунку платника та коду платника (коду юридичної особи (відокремленого підрозділу юридичної особи) згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України/податкового номера або серії (за наявності) та номера паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті); або

2) унікального ідентифікатора платника.

Надавач платіжних послуг приймає рішення щодо перевірки в платіжній інструкції інформації, зазначеної в пунктах 1 або 2 цієї частини, самостійно, а якщо він є учасником платіжної системи – згідно з правилами платіжної системи.

Надавач платіжних послуг платника приймає до виконання платіжну інструкцію лише у разі, якщо зазначена у пункті 1 або 2 цієї частини

інформація, яку він перевіряє відповідно до вимог цієї частини, відповідає тій інформації про платника, що зберігається у такого надавача платіжних послуг.

Надавач платіжних послуг платника зобов'язаний перевірити реквізити платіжної інструкції на переказ коштів без відкриття рахунку та прийняти її до виконання відповідно до вимог, встановлених нормативно-правовими актами Національного банку України.

У разі недотримання вимог, зазначених у цій частині, відповідальність за шкоду, заподіяну платнику, несе надавач платіжних послуг платника";

у статті 46:

частину четверту доповнити абзацом другим такого змісту:

"Виконання платіжної інструкції стягувача здійснюється в порядку, встановленому Національним банком України";

частину шосту викласти в такій редакції:

"6. Надавач платіжних послуг отримувача під час виконання платіжної операції з метою встановлення належного отримувача коштів за платіжною операцією зобов'язаний перевірити в платіжній інструкції відповідність:

1) номери рахунку отримувача та коду отримувача (коду юридичної особи (відокремленого підрозділу юридичної особи) згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України/податкового номера або серії (за наявності) та номери паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовляються від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це відповідний контролюючий орган і мають відмітку у паспорті); або

2) унікального ідентифікатора отримувача.

Надавач платіжних послуг приймає рішення щодо перевірки в платіжній інструкції інформації, зазначеної в пунктах 1 або 2 цієї частини, самостійно, а якщо він є учасником платіжної системи – згідно з правилами платіжної системи.

Надавач платіжних послуг отримувача зараховує кошти за платіжною операцією на рахунок отримувача лише у разі, якщо зазначена у пункті 1 або 2 цієї частини інформація, яку він перевіряє відповідно до вимог цієї частини, відповідає тій інформації про отримувача, що зберігається у такого надавача платіжних послуг.

У разі невідповідності номера рахунку та/або коду отримувача надавач платіжних послуг отримувача має право:

1) зупинити проведення платіжної операції на строк до чотирьох робочих днів та зарахувати кошти на відповідний рахунок для встановлення належного отримувача. У разі неможливості встановлення належного отримувача надавач платіжних послуг отримувача зобов'язаний не пізніше

четвертого робочого дня після надходження коштів повернути їх надавачу платіжних послуг платника із зазначенням причини повернення;

2) не уточнювати номер рахунку та/або код отримувача. У такому разі надавач платіжних послуг отримувача зобов'язаний повернути кошти надавачу платіжних послуг платника не пізніше наступного робочого дня після їх надходження із зазначенням причини повернення.

Надавачі платіжних послуг мають право здійснювати обмін інформацією між собою щодо невідповідності/відсутності унікального ідентифікатора отримувача.

Порядок обміну інформацією між надавачами платіжних послуг щодо невідповідності/відсутності унікального ідентифікатора отримувача визначається правилами платіжної системи.

У разі недотримання вимог, зазначених у цій частині, відповідальність за шкоду, заподіяну отримувачу, несе надавач платіжних послуг отримувача";

у статті 53:

частину першу доповнити абзацом другим такого змісту:

"Доступ до рахунку здійснюється шляхом взаємодії інформаційних систем надавача платіжних послуг з обслуговування рахунку та стороннього надавача платіжних послуг";

частини другу, третю і восьму викласти в такій редакції:

"2. Для забезпечення права на доступ до рахунку користувача, передбачений частиною першою цієї статті, надавач платіжних послуг з обслуговування рахунку зобов'язаний перед наданням такого доступу отримати згоду користувача. Згода користувача надається щодо:

1) конкретного стороннього надавача платіжних послуг, якому він надає згоду на доступ;

2) конкретного рахунку, згоду на доступ до якого він надає;

3) конкретної нефінансової платіжної послуги, на яку він надає свою згоду, та конкретного обсягу інформації щодо рахунку і користувача такого рахунку.

Згода користувача може бути отримана надавачем платіжних послуг з обслуговування рахунку від користувача через відповідного стороннього надавача платіжних послуг, який має договірні відносини з таким користувачем.

Надання згоди користувача здійснюється із застосуванням посиленої автентифікації користувача, яку проводить надавач платіжних послуг з обслуговування рахунку. Згода користувача діє протягом строків, встановлених нормативно-правовими актами Національного банку України

щодо посиленої автентифікації, крім випадків відкликання її користувачем раніше.

Надавач платіжних послуг з обслуговування рахунку перед отриманням або одночасно з отриманням згоди користувача зобов'язаний отримати дозвіл користувача на розкриття інформації, що містить банківську таємницю, комерційну таємницю, таємницю надавача платіжних послуг. Такий дозвіл користувача може бути отриманий надавачем платіжних послуг з обслуговування рахунку від користувача через відповідного стороннього надавача платіжних послуг, який має договірні відносини з таким користувачем.

3. Порядок надання дозволу користувача на розкриття інформації, що містить банківську таємницю, комерційну таємницю, таємницю надавача платіжних послуг, а також порядок дій у разі надання та відкликання згоди користувачем визначаються договором між користувачем та надавачем платіжних послуг з обслуговування рахунку з урахуванням вимог, встановлених Національним банком України. Порядок надання сторонньому надавачу платіжних послуг згоди користувача та відкликання такої згоди визначається договором між користувачем та відповідним стороннім надавачем платіжних послуг з урахуванням вимог, встановлених Національним банком України.

Згода користувача може бути відкликана користувачем через стороннього надавача платіжних послуг або через надавача платіжних послуг з обслуговування рахунку.

Надавач платіжних послуг з обслуговування рахунку зобов'язаний забезпечити фіксування у власній інформаційній системі фактів надання/відкликання згоди користувача.

Додатковий запит згоди, підтвердженої посиленою автентифікацією користувача, проводиться надавачем платіжних послуг з обслуговування рахунку виключно у разі наявності підозри вчинення несанкціонованого доступу";

"8. Національний банк України визначає умови доступу сторонніх надавачів платіжних послуг до рахунків користувачів, порядок надання та відкликання згоди користувача та обов'язкові вимоги до способів захисту та обміну інформацією між користувачами, надавачами платіжних послуг з обслуговування рахунку та сторонніми надавачами платіжних послуг у процесі доступу до рахунків користувачів";

частину третю статті 57 викласти в такій редакції:

"3. Емітент електронних грошей має право розпочати діяльність з електронними грошима після авторизації діяльності з надання фінансової платіжної послуги з випуску електронних грошей та виконання платіжних операцій з ними, у тому числі відкриття та обслуговування електронних гаманців, у порядку, визначеному цим Законом";

пункт 2 частини першої статті 58 викласти в такій редакції:

"2) використовуються абонентом постачальника електронних комунікаційних послуг для оплати та споживання цифрового контенту за допомогою будь-якого електронного комунікаційного, цифрового пристрою, за умови що надання таких послуг оплачується абонентом";

у частині вісімнадцятій статті 59:

в абзаці першому слова "поточний/платіжний" замінити словами "поточний або платіжний";

абзац другий викласти в такій редакції:

"Користувач, який є споживачем, або інша особа має право пред'являти електронні гроші до погашення в обмін на готівкові кошти або на кошти, що перераховуються на поточний або платіжний рахунок такого користувача, або у випадках, передбачених законом, на інший вказаний ним рахунок";

абзац третій доповнити словами "та/або на рахунок у Державній казначейській службі України або на рахунок, відкритий в банку органу державної виконавчої служби/приватному виконавцю";

у статті 61:

абзац перший частини другої викласти в такій редакції:

"2. Комерційним агентом може бути надавач платіжних послуг або юридична особа – торговець, яка на підставі договору залучається виключно емітентом-банком для розповсюдження електронних грошей, або постачальник електронних комунікаційних послуг, який здійснює операції з електронними грошима (у межах повернення невикористаної передоплати за електронні комунікаційні послуги), за умови включення такого постачальника електронних комунікаційних послуг до Реєстру як надавача обмежених платіжних послуг відповідно до цього Закону";

частину п'яту викласти в такій редакції:

"5. Юридична особа має право розпочати діяльність комерційного агента лише після внесення відповідних відомостей про неї до Реєстру";

у статті 63:

пункти 1 і 3 частини першої викласти в такій редакції:

"1) вкладний (депозитний) рахунок – рахунок, що відкривається банком клієнту на договірній основі для зберігання коштів, що передаються клієнтом банку на встановлений строк або без зазначення такого строку під визначений процент (дохід) та підлягають поверненню відповідно до умов договору";

"3) рахунок умовного зберігання (ескроу) – рахунок, що відкривається банком клієнту на договірній основі для зарахування на рахунок коштів та перерахування їх особі (особам), зазначеній (зазначеним) клієнтом (бенефіціару або бенефіціарам), а в разі надання бенефіціаром письмової

вказівки банку – особі (особам), зазначеній (зазначеним) бенефіціаром, якщо це передбачено договором, або повернення таких коштів клієнту в разі настання підстав, передбачених договором";

у частині другій слова "відповідно до цього Закону" виключити;

у статті 64:

у пункті 2 частини першої слово "філіям" замінити словами "відокремленим підрозділам";

абзац третьої частини п'ятої виключити;

абзаци перший і другий частини восьмої викласти в такій редакції:

"8. У разі відкриття або закриття рахунку/електронного гаманця користувача надавач платіжних послуг зобов'язаний перевірити наявність інформації про внесення такої особи до Єдиного реєстру боржників.

Надавач платіжних послуг у разі відкриття рахунку/електронного гаманця або закриття рахунку/електронного гаманця особі, внесений до Єдиного реєстру боржників, зобов'язаний у день такого відкриття або закриття повідомити про це зазначений у Єдиному реєстрі боржників орган державної виконавчої служби або приватного виконавця";

у статті 65:

у частинах першій, другій і четвертій слова "з обслуговування рахунку" виключити;

частину третю виключити;

у статті 66:

в абзаці першому частини першої і частині другій слово "Надавачі" замінити словами "Банки та небанківські надавачі";

у частині третій:

абзац перший викласти в такій редакції:

"3. Національний банк України своїми нормативно-правовими актами встановлює вимоги щодо управління банками та небанківськими надавачами платіжних послуг кіберризиками та ризиками безпеки як складовими операційного ризику під час провадження діяльності з надання платіжних послуг і визначає критерії істотності операційних інцидентів, кіберінцидентів та інцидентів безпеки";

у першому реченні абзацу третього слова "запобігання відмиванню коштів" замінити словами "запобігання легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення";

в абзаці першому частини четвертої статті 67 слово "небанківського" виключити;

частину третю статті 70 викласти в такій редакції:

"3. Національний банк України видає нормативно-правові акти з питань зберігання, захисту, використання та порядку розкриття інформації, що становить таємницю надавача платіжних послуг, та надає роз'яснення щодо застосування таких актів";

частину сьому статті 72 викласти в такій редакції:

"7. Порядок функціонування створених Національним банком України платіжних систем, прийняття і виключення з них учасників, виконання платіжних операцій у таких платіжних системах, перелік реквізитів платіжних інструкцій, які в них використовуються, та інші питання, пов'язані з їхньою діяльністю, визначаються Національним банком України";

у частині четвертій статті 77 слова "послуг, забезпечують" замінити словами "послуг, контроль за додержанням законодавства про рекламу на платіжному ринку, забезпечують";

пункт 8 частини першої статті 78 викласти в такій редакції:

"8) надсилання об'єктам нагляду Національного банку України обов'язкових до виконання вимог про усунення порушень законодавства, що регулює діяльність на платіжному ринку, законодавства про захист прав споживачів платіжних послуг та обмежених платіжних послуг";

частину другу статті 79 доповнити пунктом 1¹ такого змісту:

"1¹) банки, що надають платіжні послуги з випуску електронних грошей та виконання платіжних операцій з ними, у тому числі відкриття та обслуговування електронних гаманців";

у статті 81:

частину першу викласти в такій редакції:

"1. Національний банк України здійснює нагляд за діяльністю надавачів платіжних послуг (крім органів державної влади, органів місцевого самоврядування), надавачів обмежених платіжних послуг з метою забезпечення дотримання ними пруденційних нормативів та вимог законодавства, що регулює порядок здійснення платіжних операцій (крім законодавства, передбаченого частиною другою статті 82 цього Закону), законодавства щодо інформаційної безпеки та забезпечення безперервності надання платіжних послуг, законодавства, що регулює відносини між надавачами та користувачами платіжних послуг, законодавства, виконання вимог якого є умовою авторизації діяльності відповідно до цього Закону, та законодавства щодо реклами на платіжному ринку";

частину другу доповнити словами "та пруденційних нормативів";

частини шосту і сьому викласти в такій редакції:

"6. Національний банк України під час здійснення нагляду має право вимагати від надавачів платіжних послуг, надавачів обмежених платіжних послуг, їх керівників усунення порушень вимог законодавства, передбачених частиною першою цієї статті, а також дотримання вимог законодавства, виконання яких є умовою авторизації діяльності відповідно до цього Закону, та пруденційних нормативів.

7. Національний банк України здійснює нагляд за діяльністю надавачів платіжних послуг та надавачів обмежених платіжних послуг у формі перевірок та безвиїзного нагляду відповідно до цього Закону та нормативно-правових актів Національного банку України";

у статті 82:

абзац другий частини одинадцятої викласти в такій редакції:

"Під час здійснення виїзного моніторингу об'єкти оверсайту повинні забезпечити доступ до своїх інформаційних систем, включаючи операційно-облікові системи, що використовуються ними для забезпечення виконання платіжних операцій та їх обліку";

в абзацах першому – четвертому частини чотирнадцятої слово "інформацію" замінити словами "інформацію та документи";

у статті 83:

частини першу, третю і четверту викласти в такій редакції:

"1. Національний банк України в рамках здійснення нагляду проводить перевірки надавачів платіжних послуг (крім органів державної влади, органів місцевого самоврядування), надавачів обмежених платіжних послуг з метою визначення достовірності звітності надавачів платіжних послуг та дотримання надавачами платіжних послуг, надавачами обмежених платіжних послуг вимог законодавства, що регулює порядок здійснення платіжних операцій та відносини між надавачами і користувачами платіжних послуг, вимог до інформаційної безпеки та забезпечення безперервності надання платіжних послуг, а також дотримання вимог законодавства, виконання яких є умовою авторизації діяльності відповідно до цього Закону, та пруденційних нормативів";

"3. Перевірки можуть бути планові та позапланові. Планова перевірка надавача платіжних послуг, надавача обмежених платіжних послуг здійснюється відповідно до плану, затвердженого Національним банком України, але не більше одного разу на рік. Позапланові перевірки можуть проводитися за наявності підстав, передбачених нормативно-правовими актами Національного банку України.

4. Уповноважені особи Національного банку України, які проводять перевірку, мають право отримувати від надавачів платіжних послуг, надавачів

обмежених платіжних послуг будь-яку інформацію, документи та їх копії, письмові пояснення з питань діяльності з надання платіжних послуг (обмежених платіжних послуг), а також виготовляти та вилучати (виносити за межі приміщення, в якому провадиться діяльність з надання платіжних/обмежених платіжних послуг) копії документів, у тому числі тих, що свідчать про порушення законодавства, зокрема нормативно-правових актів Національного банку України";

абзац перший та пункт 3 частини п'ятої викласти в такій редакції:

"5. Керівники, працівники особи, яка є об'єктом перевірки, зобов'язані";

"3) безоплатно надавати на запит уповноважених осіб Національного банку України будь-яку інформацію, документи та їх копії, у тому числі ті, що зберігаються в інформаційних системах, необхідні для подальших наглядових дій, а також письмові пояснення з питань своєї діяльності";

у статті 84:

в абзаці першому частини першої слова "об'єктом нагляду" замінити словами "об'єктом нагляду (крім банків)", а слова "та в разі" замінити словами "та/або у разі";

доповнити частиною шостою такого змісту:

"6. У разі порушення банком як об'єктом нагляду вимог законодавства, що регулює діяльність на платіжному ринку, Національний банк України адекватно вчиненому порушенню має право застосувати до нього заходи впливу у порядку та строки, визначені Законом України "Про банки і банківську діяльність" та нормативно-правовими актами Національного банку України";

у частині першій статті 86 слова "цього Закону" замінити словом "закону";

частину першу статті 89 після абзацу першого доповнити новим абзацом такого змісту:

"У разі підтвердження неправомірності проведеної платіжної операції еквайр зобов'язаний у порядку, визначеному правилами відповідної платіжної системи, але у строк не більше 10 календарних днів, повернути емітенту кошти в обсязі, в якому була проведена платіжна операція, та відшкодувати суму комісійної винагороди (за наявності такої комісійної винагороди), утриманої/сплаченої такому еквайру за платіжну операцію. Емітент зобов'язаний зарахувати кошти, повернуті еквайром, на рахунок користувача негайно, крім випадків, коли кошти вже були зараховані емітентом на рахунок користувача за опротестованою користувачем зазначеною платіжною операцією".

У зв'язку з цим абзац другий вважати абзацом третім;

у частині першій статті 92 слова "та заподіяну йому шкоду" виключити;

у розділі VIII "Прикінцеві та перехідні положення":

у пунктах 5–9 слова "шість місяців" у всіх відмінках замінити словами "дев'ять місяців" у відповідному відмінку;

доповнити пунктом 12 такого змісту:

"12. Національний банк України має право застосовувати до надавачів платіжних послуг та надавачів обмежених платіжних послуг заходи впливу за невідповідність вимогам, встановленим цим Законом та нормативно-правовими актами Національного банку України, прийнятими на його виконання, виключно у разі, якщо така невідповідність існувала після 1 грудня 2022 року";

у тексті Закону:

крім статті 3, слова "грошові кошти" у всіх відмінках замінити словом "кошти" у відповідному відмінку;

слова "законодавство України" у всіх відмінках замінити словом "законодавство" у відповідному відмінку.

3. Установити, що до порядку підготовки та прийняття нормативно-правових актів, що приймаються на виконання вимог цього Закону, не застосовуються вимоги Закону України "Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності".

4. Кабінету Міністрів України у тримісячний строк з дня опублікування цього Закону:

забезпечити прийняття нормативно-правових актів, необхідних для реалізації цього Закону;

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

5. Рекомендувати Національному банку України привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

Президент України
м. Київ
12 січня 2023 року
№ 2888–ІХ

В. ЗЕЛЕНСЬКИЙ